СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

– SVOBODA –

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIII П'ЯТНИЦЯ, 16 ЧЕРВНЯ 2006 РОКУ ЧИСЛО 24 VOL. CXII FRIDAY, JUNE 16, 2006 No. 23

Олег Рибачук: „Політики розгойдують човен, в якому сидять"

У Феодосії, біля воріт порту, 6 червня, пікетувальники з'явилися з плякатом: „Майбутнє України – в союзі з Росією".

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Заплановані на середину липня спільні українсько-американські військові навчання „Сі Бриз-2006" відкладено, повідомило 12 червня радіо „Голос Америки". Міністерство оборони України так і не отримало дозволу Верховної Ради на їх проведення. Оборонне відомство змушене кореґувати пляни й щодо інших цьогорічних міжнародних навчань на території України. Понад 100 американських військових залишили сьогодні Крим. В Криму залишилися лише шестеро військовослужбовців США. Вони охоронятимуть вантаж з приблизно 70 контейнерів. Через протести місцевих мешканців військові не змогли підготувати для навчань Старокримський полігон. Якщо парлямент відмовить, маневри відбудуться без участи американських військових. У цьому випадку користь від навчань буде значно меншою.

Ще одним наслідком конфлікту стало зниження зацікавлености у відпочинку в Криму. Туристи йдуть в готелі Туреччини та Єгипту, де спокійніше. Представники лівих сил називають перенесення кримських маневрів своєю перемогою. Вони заявляють, що й надалі чинитимуть спротив „втягуванню України в НАТО".

Курортне містечко Феодосія стало місцем конфлікту у травні. Московські потяги приходили порожні: туристичні аґенції Росії припинили продаж путівок до Криму. Це пояснювали нібито піклуванням про безпеку туристів, але насправді метою було підірвання туристичної економіки на півострові і розпалювання невдоволення офіційним Києвом. За привід послужив прихід корабля з вантажем для майбутніх військових навчань (див. „Свободу", ч. 23). 27 травня в порт Феодосії зайшло американське судно „Advantage", на борту якого були спецтехніка і устаткування, що призначалися для вдосконалення тренувальної бази Старокримського полігону Військово-Морських сил України. Це викликало протести частини місцевого населення і ряду політичних сил, які з 27 травня виставили пікет біля порту у Феодосії. 8 червня близько 20 народних депутатів від Партії реґіонів прибули до Феодосії для участи в акціях протесту.

(Закінчення на стор. 9)

Чи буде новою „Новая ґазета"?

Р.Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – На початку червня у великих міжнародних засобах масової інформації з'явився Михайло Горбачов в ролі „пресового лорда" бо саме тоді, кричали заголовки, він зробив серйозне капіталовкладення у московську „Новую ґазєту". Великий „ліберал" Ґорбачов хоче вивести російські засоби масової інформації з-під залежности від влади Росії. Але, як виявилось відразу на початку репортажів, у Ґорбачова є партнер: Олександер Лебедєв, дуже багатий банкір, член російської Думи, який не раз не погоджувався з політикою президента Володимира Путіна! Ти дивись!

Правду кажучи, російській пресі треба було якогось уколу для піднесення настрою, бо останнім часом російським ЗМІ було погано, і дуже погано, і зовсім зле. Газети, журнали, радіостанції і телебачення Росії, які наприкінці перебудови і в перших роках незалежности були мірилом свободи преси для усіх країн колишнього Союзу, останніми роками – з часу поселення Путіна в Кремлі – або закривались, або переходили до інших власників, які міняли їхній наголос. Нині в Росії великим власником ЗМІ є „Ґазпром", який намагається вдавати, що це велика приватна енерґетична компанія, хоч понад половина її акцій є у власності держави, і ніяких протестів проти російського керівництва ці ЗМІ не допускають. І тут, під час Світового конґресу преси, який проходив в Москві, з'являється інформація, що Михайло Ґорбачов – все ще улюблений російський політик на Заході – інвестує гроші в майже опозиційну газету.

Михайло Ґорбачов не належить до бідних. Його виступи по світі дають йому солідні гонорари. Але в нього немає стільки грошей, щоб стати пресовим магнатом. У випадку з „Новой газетой" він закупив тільки маленьку частину з 49 відсотків акцій. Головна частина грошей надійшла від Олександра Лебедєва.

А Лебедєв, до речі, пов'язаний з Україною. Я вважаю Лебедєва досить небезпечним, бо він дуже шліфований, культурний, приємний чоловік, який вже зробив неабиякі інвестиції в Україні. Насамперед в Україні з'явились філії його московського банку, а далі він почав закуповувати і поліпшувати готелі, зокрема в Криму, але й в інших частинах України. У Києві Помаранчева революція збила з колії вже майже закінчену купівлю готелю компанією Лебедєва.

(Закінчення на стор. 3)

Шляхи України до енерґетичної незалежности

Нижче подаємо текст, який підготували українські і американські експерти для Фундації „США – Україна"

ВАШІНҐТОН. - Щоб забезпечити свої енергетичні потреби, Україна імпортує 80 - 90 відсотків нафти, більшість якої (приблизно 80 відсотків) з Росії і з Казахстану. Україна також імпортує 75-80 відсотків природного газу, переважно з Росії і Туркменістану. Хоч населення в країні – тільки 48 мільйонів, Україна є шостим найбільшим споживачем газу в світі і платить за це все вищу ціну. Згідно з контрактом, підписаним в січні 2005 року, Туркменістан постачатиме 36 мільярдів кубометрів газу на рік протягом двох років за ціною 58 дол. за 1 000 кубометрів, що є на 14 дол. дорожче від попередньої ціни – 44 дол.

В 2003 році Україна використала приблизно 100 мільйонів метричних тонн вугілля. На відміну від нафти і природного газу, Україна має значні запаси вугілля. Але, щоб забезпечити металургійні підприємства коксом, на 2006 р. Україна має імпортувати приблизно 7 мільйонів тонн коксового вугілля з Росії, це приблизно на мільйон тон більше, ніж у 2005 р. Навіть власний видобуток вугілля має для України високу соціяльну ціну: від 1991 року, коли Україна стала незалежною, понад 3, 500 шахтарів загинуло в шахтах, відбулося 700 підземних пожеж, а забруднене в багатьох промислових містах повітря все частіше стає причиною серйозних захворювань.

Незважаючи на закриття Чорнобильської станції, яка стала символом знищення української природи, країна продовжує покладатися на свої чотири ядерні станції, що мають 15 реакторів і забезпечують 40-50 відсотків електроенергії. Україна залежить від постачань російського ядерного палива на 100 відсотків, яке необхідне для дії цих станцій.

Загалом, енерґетична залежність України є однією з найбільших в Центральній і Східній Европі. Якщо ж сучасні тенденції триватимуть, загальна залежність України від імпорту природного газу і нафти може підвищитись до 65-70 відсотків в 2020 р. і зробить країну ще уразливішою до змін цін і залежнішою від Росії та інших експортерів енергії. ООН у своїх „Цілях розвитку тисячоліття" визнала, що як споживач енергії „Україна є однією з найменш енергопродуктивних країн в світі" через свою непродуктивну промисловість радянських часів.

В 1990-их роках споживання енергії в Україні істотно зменшилось, але одночасне стрімке падіння економічної продуктивности зробило українську економіку менш енергопродуктивною порівняно з іншими індустріяльними та пост-комуністичними країнами.

На початку листопада 2005 р. Посол США в Україні Джон І. Гербст відзначив, що на кожний долар промислового виробництва Україна споживає приблизно у два з половиною рази більше енергії, ніж Польща, і що „...українські підприємства зі застарілими технологіями не є конкурентноспроможними для світової промисловости, яка стала набагато продуктивнішою за останніх 25 років".

Через високу залежність від вугілля, нафти та природного газу Україна є країною інтенсивних викидів вуглецю в довколишнє повітря. У той час, як світова інтенсивність викидів вуглецю зменшилася більш ніж на третину між 1950 і 1999 роками, інтенсивність викидів вуглецю в Україні лише зросла на 29 відсотків між 1992 і 1999 роками.

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Собор Святого Юра пробували підпалити

ЛЬВІВ. – Як інформує пресслужба Львівської архиєпархії, 14 червня вранці невідомий спробував вчинити підпал ззовні та всередині собору Святого Юра. „Близько 9-ої години ранку, коли в Соборі не було багато людей, прийшов невідомий, який мав у торбі каністру з запалювальною сумішшю (бензину, змішану з дизельним пальним та мазутою). Він розлив цю рідину від центрального до правого входу ззовні храму, а всередині – там, де знаходиться копія Туринської плащаниці, і хотів усе це підпалити", – розповів свідок події отець Володимир Ониськів. В останню мить невідомого зупинили люди, які якраз молилися в соборі, і викликали охорону. Правоохоронці, які прибули на місце події, з'ясували, що затриманий хотів у такий спосіб привернути до своїх особистих проблем увагу з боку суспільства та журналістів.

Росія посилила порядок перетину кордону

КИЇВ. – Росія посилила порядок перетину українсько-російського державного кордону жителями прикордонних районів України. Про це мовиться в листі Міністерства економіки. Згідно з інформацією Мінекономіки, Росія скасувала спрощений порядок переміщення жителями прикордонних районів, що діяв раніше, через українсько-російський кордон плодово-овочевої продукції, згідно з яким населенню дозволялося перевозити до 500 кг вказаної продукції. Таким чином здійснювалися практично всі постачання ранніх овочів і городини з України до Росії. „Російська сторона вважає за необхідне ліквідацію „човникової схеми" імпорту навіть в прикордонному режимі", – мовиться в листі. Тепер для переміщення через українсько-російський кордон плодово-овочевої продукції всім фізичним особам необхідно бути зареєстрованими як суб'єкти зовнішньоекономічної діяльности, мати зовнішньоекономічний контракт на постачання продукції на територію Росії і сплатити необхідні податки та оплати.

Двері в НАТО для України широко відкриті

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. – „Двері НАТО широко відкриті для України", – заявив 13 червня президент парляментської асамблеї Альянсу П'єр Лелюш. За його словами, питання про вступ чи невступ до бльоку має вирішувати лише український народ. П. Лелюш зауважив, що вибір України стане зрозумілим після призначення нового уряду. У вересні цього року Україна має намір розпочати виконання Пляну дій щодо членства у НАТО.

Від влади вимагають припинити беззаконня в мовній сфері

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Міська рада вимагає від найвищих органів влади „припинити беззаконня" у сфері мовної політики. 13 червня на позачерговій сесії Івано-Франківської міської ради депутати прийняли звернення до Президента України Віктора Ющенка, Верховної Ради, Кабінету Міністрів, Ради національної безпеки і оборони України, Генеральної прокуратури України. У зверненні говориться: „Ми, депутати Івано-Франківської міськради 5-го демократичного скликання, глибоко обурені цинічним порушенням мовного законодавства в ряді областей України обласними і міськими радами". Депутати висловили стурбованість „маштабами порушення Конституції України, в якій чітко окреслено статус української мови". Такі дії вони оцінюють як „провокаційні, спрямованіні на подальший розкол українського суспільства". Депутатів обурює те, що на 15-му році незалежности „українська мова виявилася під найбільшою загрозою. Вважаємо, що саме державна – українська мова – потребує захисту і популяризації, щоб уникнути її занепаду і вимирання", – говориться у зверненні.

Міжнародний авіокосмічний показ

КИЇВ. – 8 червня в Гостомелі, біля Києва, відбувся 5-ий авіокосмічний показ, присвячений 100-річчю з дня народження генерального конструктора Олега Антонова – найвизначніший виставковий захід в Україні. У ньому взяли участь понад 200 фірм, підприємств та промислово-фінансових організацій з 18 країн світу. На фото: працівник „доставляє" на місце показу ще один літак. *Фото УНІАН*

В серпні відбудеться Всесвітній форум українців

КИЇВ. – МЗС проводить активне підготування до IV Всесвітнього форуму українців, який заплановано на 18-20 серпня цього року в рамках святкування 15-ої річниці Незалежности України, повідомив 13 червня на прес-конференції керівник прес-служби МЗС Василь Філіпчук. За його словами, цей захід проводиться, щоб „поінформувати українців у всіх куточках світу про ті зміни, які відбулися в Україні протягом минулого року після Помаранчевої революції". В рамках цього заходу відбудеться круглий стіл, присвячений Голодоморові в 1932-1933 роках. „Цей захід повинен посприяти, щоб ця трагічна подія стала предметом міжнародного розголошування у зв'язку з наближенням 75-их роковин голодомору, які відзначатимуться в 2007-2008 роках". Наразі вирішується питання участи в цьому заході авторитетних діячів культури, науки, відомих дослідників-україністів. На сьогодні підтверджено участь в цьому заході представників 14 країн.

НСНУ звинувачує О. Мороза в амбітності

КИЇВ. – „Наша Україна" повідомила, що коло переговорів 10 червня закінчилося нічим, – через те, що соціялісти наполягають, аби головою Верховної Ради був їхній провідник Олександер Мороз. В Україні майбутнє „помаранчевої" коаліції опинилося під знаком запитання, оскільки „Наша Україна" назвала подальші переговори про формування коаліції безперспективними. Речниця „Нашої України" Тетяна Мокріді заявила, що переговори з формування парляментської коаліції провалилися через особисті амбіції провідника Соціялістичної партії Олександра Мороза. О. Мороз заявив, що „Наша Україна" затягує час і веде переговори з Партією Реґіонів. 13 червня опівдні вибіг крайній термін, до якого О. Мороз мав відмовитися, на вимогу „Нашої України" від амбіцій стати головою новообраної Верховної Ради. Раніше О. Мороз звинуватив у зриві переговорів „Нашу Україну", і закликав Президента В. Ющенка офіційно долучитися до процесу формування коаліції.

Греція просить Україну зменшити суму оплат

АТЕНИ, Греція. – Уряд Греції просить Україну зменшити суму портових оплатдо рівня европейських, повідомив 12 червня заступник міністра закордонних справ Евріпідіс Стіліанідіс. „Ми запропонували Україні...і здається знайшли розуміння з її боку і вдячні за це", - сказав він. Указом Президента Віктора Ющенка від 12 квітня набрало чинности рішення Ради національної безпеки і оборони України від 7 березня „Про ситуацію на ринку нафти та нафтопродуктів України". Цим же указом Ющенко доручив відпрацювати питання про портові збори.

Американські резервісти поїхали з Криму

СИМФЕРОПІЛЬ. – Американські військові резервісти, які прибули до Криму в середині травня для підготування міжнародних військових навчань „Сі Бріз 2006", залишили Симферопіль. Як повідомило Міністерство оборони України, вони не змогли виконати запляннованих на час свого перебування в Україні завдань з підготування навчань через суспільно-політичну ситуацію, яка склалась в автономії. Американські резервісти змушені повертатися додому, позаяк закінчився відведений їм час на перебування в Україні. Міжнародні навчання „Сі Бріз" також не можуть відбутися з участю чужоземних військових, якщо Верховна Рада України не дасть на це своєї згоди. Речник американського посольства сказав, що США розчаровані таким ходом подій. Міністер оборони Анатолій Гриценко сказав, що також було перенесено українсько-британські навчання „Тугий вузол". Міністер оборони заявив, що нагнітання ситуації в Криму вигідне російським туристичним аґентствам, бо вони конкурують з Кримом за туристів. А. Гриценко сказав, що винною у ситуації, яка склалася в Криму – а саме в тому, що протести антинатівських демонстрантів змогли вплинути на перебіг зовнішньої політики - є місцева влада, яка неправильно реаґували на ситуацію, та політичні сили, які не потрапили до парляменту і тому скористалися з подій для власного реваншу. Міністер також сказав, що період без виборів, тобто наступні чотири роки, має бути використаний урядом, аби розтлумачити важливість приєднання України до НАТО.

Ситуація в Криму – виклик національній безпеці

КИЇВ. – Виконувач обов'язків секретаря Ради національної безпеки та оборони України Володимир Горбулін 9 червня сказав, що військові навчання „Сі Бріз" „відбудуться за будь-яких обставин, але вони не будуть міжнародними, якщо Верховна Рада не встигне ухвалити дозвіл на розташування чужоземних підрозділів. Навчання „Сі Бріз" і зокрема участь у них американців стали приводом для невеликих, але гучних протестів у Криму під антинатовськими гаслами. Якщо Верховна Рада не ухвалить відповідне рішення, то Україна втратить міжнародний авторитет, а також зазнає шкоди підготування українських військових. Сьогоднішня ситуація – це виклик національній безпеці. Щоб це була загроза – я б не сказав. Але це серйозний виклик. Інші заплановані на цей рік міжнародні навчання „Тугий вузол" були перенесені за згодою з британськими партнерами". Виконувач обов'язків секретаря Ради національної безпеки і оборони України В. Горбулін вважає, що ситуація в Криму не є загрозою національній безпеці, проте є серйозним викликом.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Дж. Буш несподівано відвідав Ірак

БАГДАД, Ірак. – Президент Джордж Буш несподівано 13 червня прибув до Іраку з неоголошеною раніше візитою. Вона тривала п'ять годин і виявилася повною несподіванкою і для голови іракського уряду, який був повідомлений про появу Дж. Буша в Багдаді „рівно за п'ять хвилин до початку зустрічі" з американським Президентом. Журналісти США також не знали про візиту Дж. Буша до Іраку

Він провів переговори з прем'єр-міністром Іраку Нурі аль-Малікі, а також зустрівся з американськими військами. Президент Дж. Буш сказав, що, коли вдасться зупинити повстання, Ірак матиме світле майбутнє: „Іракці мають декілька позитивних моментів. В них є енергія, яку можна використовувати з користю для людей. Вони мають стабільну валюту, в них також є невеликий підприємницький-сектор, що зростає. Згодом народ Іраку має визначитись – чи хочуть вони жити у терорі, чи хочуть миру". Раніше очікувалося, що іракські провідники мали взяти участь у другому дні кемпдевідської конференції Президента Дж. Буша щодо майбутньої політики в Іраку з допомогою відеозв'язку з Багдаду.

У поїздці Буша супроводжували керівник апарату співробітників Білого Дому Джошуа Болтен, радник Президента США з національної безпеки Стівен Гедлі і голова управління Білого Дому з зовнішніх зв'язків Ден Бартлет.

Після візити Президента Дж. Буша в іракській столиці Багдаді запроваджено нові посилені заходи безпеки, щоб стримати хвилю насильства.

На вулицях міста розміщено понад 40 тисяч американських і іракських вояків, відкрито нові КПП, а також вирішено подовжити дію нічної комендантської години.

Ці заходи спрямовані на те, щоб запобігти нападам „Аль-Кайди" у відповідь на вбивство минулого тижня провідника мережі Абу Мусаба Аль-Заркаві.

Посилені заходи безпеки запроваджено день по тому, як до Іраку з неочікуваною візитою прибув Президент Буш. Напевне, ця подія є надзвичайно важливою. Вона знову засвідчила для іракського народу відданість Америки справі розбудови сильного, єдиного, суверенного Іраку. Візита надіслала чіткий сиґнал усім іракцям про те, що США надзвичайно зацікавлені у тому, аби Ірак мав дуже сильний уряд, і поява Президента Буша у Багдаді підтвердила це для багатьох іракців.

ЗМІ

Чи буде...

(Закінчення зі стор. 1)

На відміну від понурих „совєтських начальників", Лебедєв радо спілкується з журналістами, а вони пишуть те, що йому потрібне. Торік, (а мабуть і тепер) в нього була розкішна дача під Києвом. Він запрошував туди журналістів і поводився як „мужик", себто вдавав „свого хлопа". Це дуже імпонує деяким журналістам, коли така заможна людина, звикла до розкішних покоїв і вишуканої одежі, уміє також виглядати й балакати і пити як звичайний чолов'яга. („Як здобути друзів і впливати на людей" навчав колись американський соціолог Дейл Карнеґі. Олександр Лебедєв, можна сказати, вивчив Карнеґі „на бляшку").

На відміну від інших російських підприємців і політичних діячів, Олександер Лебедєв вважає, що не важливо, який прапор повіває на будинку. Може бути і синьо-жовтий. Важливіше, хто є власником будинку. На кримських відпочинкових оселях, які купив Левбедєв, напевно підносять синьо-жовтий, але доходи з готелів ідуть на рахунки пана Лебедєва - „свого хлопа", який уміє зачаровувати українських журналістів, і не тільки українських.

Те, що він з'явився як спаситель вільної преси в Росії, з Михайлом Горбачовим як „фронт мен"-ом, тільки підтверджує хист цього сучасного улюбленця журналістів. На сайті Бі-Бі-Сі була інформація, що Лебедєв, як і Путін, – колишній чекіст, співробітник КҐБ.Тому його благополучне зацікавлення Україною мене насторожувало. Йому б не завадило навчитись дечого в Україні, адже в Україні засоби масової інформації набагато здоровіші, ніж російські.

Коли Андрій Шевченко (журналіст, не футболіст) і Роман Скрипін переконали Петра Порошенка створити мережу телебачення „5-ий канал", вони вимагали від нього підпису під угодою, що він не буде втручатись у редакційну політику мережі. Петро Порошенко на це пішов, і „5-ий канал" став джерелом „чесних новин" в Україні, але, як згадував здодом Андрій Шевченко, Петро Порошенко, ідучи до Будинку вчителя підписувати угоду, бурмотів: „Що я роблю, що я роблю?!".

Але зробив, і мережа стала флаґманом Помаранчевої революції. Таким чином, панове Горбачов і Лебедєв мали б повчитись в Україні. як будувати незалежні засоби масової інформації. Я гадаю, що „Новая ґазета" невдовзі опиниться серед ін-

Помер маєстро Микола Колесса

Відомий український композитор і диригент, академік, професор, лавреат Державної премії ім. Т. Шевченка, Герой України і кавалер ордена „За заслуги" Микола Колесса під час святкування свого 102-річчя у Львові, 6 грудня 2005 року. 8 червня 2006 р., у віці 102 років, М. Колесса помер. Він був модератором музичного життя Львова 1930-их років, багаторічним ректором Львівської консерваторії, засновником професійної диригентської школи і автором єдиного українського підручника з диригування. *Фото УНІАН*

ЛЬВІВ. – 8 червня у Львові на 103-му році життя помер видатний український маєстро Микола Колесса, відомий дириґент, педагог, автор численних симфонічних і фортепіянних творів, неперевершений майстер обробок лемківських, волинських і гуцульських пісень, ректор консерваторії у Львові з 1953 до 1969 років, засновник дириґентської школи, автор єдиного українського підручника з дириґування, академік, професор, Герой України.

Микола Філаретович визнавав, коли його називали просто Маєстро. Невисокий на зріст, худорлявий чоловік був людиною століття. Митець пережив австро-угорську імперію, польську, більшовицьку та німецьку окупації, радянський тоталітаризм і прожив 15 років в незалежній Україні.

Народився маєстро у Самборі, на Львівщині, у родині відомого українського фольклориста, композитора і науковця Філарета Колесси, 6 грудня 1903 року. До Львова тоді приїхав видатний композитор Микола Лисенко.

Ф. Колесса, тоді професор Самбірської гімназії, його не зустрів, а через якийсь час вибачився, що мав поважну причину – народився син. М. Лисенко поцікавився, як назвали немовля, і порадив, – нехай буде Микола. Рівно через 50 років М. Колесса став ректором Львівської консерваторії, другим Миколою після Лисенка. М. Колессу звільнили з посади через те, що не погодився виключити з консерваторії студентів, які у березні 1969 року взяли участь у Шевченківському святі. М. Колесса важко переживав арешти своїх друзів, він немов замкнувся у собі, був під постійним прицілом КДБ. Сучасні музикознавці відзначають, що у радянський період М. Колесса дуже мало писав музики.

М. Колесса пояснив своє довголіття тим, що завжди жив у музиці і для музики, що саме добра музика додає людям життя.

І музика М. Колесси збагачувала людей – це вічний скарб, який Маєстро залишив після себе…

12 червня Львів попрощався з Миколою Колессою.

У Львівській філармонії – будинку, де видатний західньоукраїнський композитор, дириґент, музичний і громадський діяч пропрацював не одне десятиліття – відбулося громадське прощання з митцем. Маєстро не випустив з рук дириґентської палички й після смерти… Поховали Миколу Колессу на Личаківському цвинтарі поряд із колеґами й однодумцями – львівськими композиторами Станіславом Людкевичем та Анатолієм Кос-Анатольським.

ЗМІ

Пам'яті Євгена Коновальця

Від 13 червня протягом тижня Львівщина святкує 115 річчя від дня народження командира корпусу Січових Стрільців, коменданта УВО, творця і голови Проводу ОУН Євгена Коновальця.

Як повідомив Святослав Шеремета, начальник з питань внутрішньої політики Львівської ОДА, в області оголошено Рік Коновальця, який своєю діяльністю заслужив на те, щоб заходи на відзначення його дня народження проводили на всеукраїнському рівні.

Урочистості почалися у Львові конференцією „Євген Коновалець на тлі епохи". Також 14 червня, в день народження Є. Коновальця, відбулося покладання квітів до його пам'ятника в селі Зашкові, де з'явився на світ провідник ОУН, урочисте віче та відвідання його музею-садиби. 15 червня у Львівському національному академічному театрі опери та балету ім. С. Крушельницької відбулася урочиста академія з врученням нагород ветеранам ОУН-УПА.

Одним з найцікавіших заходів, який об'єднає 2.5-5 тис. активної молоді, буде Молодіжний фестиваль „Фестини в Євгена", що 17-18 червня збере юнь у Зашкові. У фестивалі візьмуть участь 25 різних львівських громадських молодіжних організацій і чимало районних. Це зокрема Пласт, „Спадщина", „Українська молодь – Христові" та ін.

17 червня фестиваль почавсяпішою ходою зі Львова до Зашкова. Після імпровізованого віча та благословення священика відбудеться розміщення таборового містечка. Опісля – творча частина, яка триватиме до першої години ночі та плавно перейде в нічні чування. Наступного дня в програмі фестивалю: Служба Божа, далі – молодіжні дебати на тему національної ідеї, творча частина. Завершить програму відвідання музею-садиби Є. Коновальця. Наступного тижня в Національному музеї у Львові відкриють виставку, присвячену провідникові ОУН.

Варто зазначити, що святкування 115-ої річниці від дня народження Євгена Коновальця відбувається в рамках комплексної програми, згідно з Указом Президента про вшанування визначних діячів УНР і ЗУНР.

АМЕРИКА І СВІТ

Вбито провідника „Аль-Кайди" в Іраку

БАГДАД, Ірак. – Іракський прем'єр-міністер Нурі Аль-Малікі 8 червня оголосив про смерть провідника „Аль-Кайди" в Іраку Абу Мусаба Аль Заркаві. У Багдаді Н. Малікі сказав, що його знищено в результаті акції іракського народу. Це, сказав прем'єр, є вимогою зупинитися для тих, хто став на шлях насильства і руйнувань. Під час проголошення Н. Малікі супроводжували Посол США в Іраку Залмай Галізад і командувач американськими силами в Іраку генерал Джордж Кейсі. Президент Джордж Буш назвав убивство А. Аль-Заркаві перемогою у ґлобальній війні з терором. Він назвав А. Аль-Заркаві збурником насильства в Іраку, який прагнув подолати Америку та її коаліційних партнерів, а також розділити іракців. Генерал Кейсі сказав, що Абу Мусаб Аль-Заркаві вбили 7 червня під час рейду в іракському місті Бакуба внаслідок щільної співпраці між військовими і розвідувальними службами Іраку, Йорданії та США. Абу Мусаб Аль Заркаві – народжений у Йорданії суніт-заколотник. В останні три роки здобув репутацію жорстокого насильника, який надсилав бомбістів-смертників масово винищувати шиїтів в Іраку, висаджувати в повітря готелі в Йорданії, і який власноруч обезголовлював декого з західних закладників.

Радникові Дж. Буша вибачили

ВАШІНҐТОН. – Одному з основних радників Президента США не будуть пред'явлені звинувачення щодо справи про просочування інформації з Білого Дому, повідомив спеціальний прокурор Патрік Фітцджералд, що розслідує справу, адвокатові Карла Рова 12 червня. Новина поклала край спекуляціям про те, що на лаві підсудних може опинитися людина, яку прийнято вважати архітектором останньої виборчої кампанії Джорджа Буша. Влітку 2003 року в ЗМІ просочилося ім'я секретного аґента ЦРУ Валері Плейм. Оскільки розголошування секретів подібного роду в США є кримінальним злочином, було почато розслідування. В листопаді минулого року були пред'явлені звинувачення за неправдиві свідчення і перешкоду правосуддю колишньому голові адміністрації віце-президента США Діка Чейні Люїсу Лібі. Американські ЗМІ не виключали, що на лаві підсудних можуть опинитися й інші члени президентської команди, у тому числі Карл Ров.

Росія та Грузія намагаються покращити взаємини

САНКТ-ПЕТЕРБУРҐ, Росія. – Президенти Росії та Грузії, Володимир Путін та Міхаїл Саакашвілі після переговорів у Санкт-Петербурзі сказали 14 червня, що не дійшли згоди у розв'язанні багатьох розбіжностей між обома країнами. Все ж таки вони повідомили, що сподіваються на співпрацю, аби покращити стосунки. Два президенти зустрічались вперше за два роки, після кількох місяців взаємних звинувачень.Стосунки погіршились після того, як президент М. Саакашвілі обрав шлях до членства у НАТО та Европейському союзі.Москва заборонила продаж у Росії грузинських вин, овочів та мінеральної води. Натомість Грузія звинувачує Росію у підтримці сепаратистських рухів в Абхазії та Південній Осетії. Президет Грузії запросив В. Путіна відвідати Грузію. В. Путін сказав, що „Росія і надалі сприятиме економічному розвиткові Грузії. Росія залишається головним торгівельно-економічним партнером Грузії. В загальному торговельному обороті це 16 відсотків, найбільший показник торгівельного обороту серед інших країн. І Росія впевнено посіла перше місце серед інвесторів. Минулого року об'єм російських інвестицій в Грузію збільшився в п'ять разів".

Абу Мусаби аль-Заркаві внесений до „чорного списку" терористів

ВАШІНҐТОН. – Президент Джордж Буш 12 червня сказав, що ім'я наступника Абу Мусаби аль-Заркаві, провідника „Аль-Кайди "в Іраку, буде занесено до списку тих, хто має постати перед законом. Він промовляв після того, як „Аль-Кайда" назвала шейха Абу Хамзу аль Мухаджера наступником колишнього провідника, якого вбили американські вояки 7 червня. Президент Буш скликав дводенну нараду для оцінки американських дій в Іраку. Він зібрав для цього у Кемп Дейвиді чільних дипломатів, військових командувачів, а також своїх радників. Під час наради вони зв'язувалися прямим телефонним зв'язком з членами новообраного уряду у Багдаді, включно з прем'єр-міністром Нурі аль-Малікі. Переговори відбувалися за сприятливих умов, коли минулого тижня було призначено кількох ключових міністрів в Іраку.

Похорон жертв ізраїльського обстрілу

ЄРУСАЛИМ. – Внаслідок обстрілу загинуло п'ятеро дітей, троє - дуже маленьких. У секторі Ґаза можна було спостерігати емоційні сцени, де тисячі людей взяли участь у похороні семи членів палестинської родини. Ці люди загинули 9 червня внаслідок обстрілу ізраїльськими військовими пляжу на півночі сектора. Родина відпочивала на пляжі, коли, за повідомленнями, була вражена ізраїльським артилерійським снарядом. Ізраїльські військові кажуть, що триває розслідування випадку. Тіла загиблих – чоловіка. дружини та їхніх чотирьох дочок – віком від двох до сімнадцяти років, а також хлопчика-немовляти були загорнуті у біло-зелені ісламські прапори, коли жалобний натовп ніс їх процесією до центральної мечеті у місті Бейт Лагія. Генеральний секретар ООН Кофі Анан каже, що глибоко стурбований цим випадком і закликав до повного розслідування причин. Тим часом, збройна палестинська організація „Гамас" заявила про поновлення боротьби проти Ізраїля після понад року перемир'я. Бойовики „Гамасу" обстріляли ізраїльські території з сектору Ґаза саморобними ракетами. Вони кажуть, що мстяться за смерть семи палестинців. З родини вижила одна з дочок.

Три самогубства в Ґвантанамо

ВАШІНҐТОН. – Колін Ґрафі, заступниця помічника Державного секретаря, відповідальна за громадську дипломатію, 11 червня сказала, що самогубство трьох в'язнів у центрі, де утримують підозрюваних в тероризмі у Ґвантамо, стало частиною стратегії, яка має на меті сприяти справі ісламського екстремізму. Вона відкинула припущення адвокатів та правозахисних організацій, які вважають, що самогубства стали виявом відчаю з боку в'язнів, позаяк їм відмовлялося в елементарних правах людини. Білий Дім повідомив, що Президент Джордж Буш стурбований смертями. Понад 400 людей утримуються в бухті Ґвантамо за підозрою у зв'язках з „Аль-Кайдою" та рухом талібів. Троє загиблих – це громадяни Савдійської Арабії Мані Шаман Туркі аль-Утайбі та Ясар Талал аз-Захрані і громадянин Ємену Алі Абдула Ахмед. Після їхньої смерти у США та інших країнах з'явилися нові заклики закрити тюрму на Ґвантанамо. Правозахисна організація „Міжнародна амнестія" вимагає від Вашінґтону „припинити беззаконня".

Китай критикують за експорт зброї

ЛОНДОН. – Організація з захисту прав людини Амнесті Інтернешенел 12 червня звинуватила Китай в загострюванні конфліктів та підтримці репресій, через продаж зброї та військового оснащення таким країнам, як Судан, Бірма та Непал. Амнесті сказала, що Китай швидкими темпами стає одним з найбільших експортерів зброї у світі, але назвала його повіденку необдуманою та небезпечною. Організація додала, що Китай є єдиним експортером зброї у світі, який не підписав міжнародних угод щодо торгівлі зброєю. Міністерство закордонних справ у Пекіні відповіло, що розгляне звинувачення Амнесті Інтернешнл. Китай іноді себе називає обережним та відповідальним постачальником військового оснащення.Автор доповіді Гелен Гюз закликала Китай змінити свою політику.

Опитування стосовно найвпливовішої держави

ВАШІНҐТОН – Учасники міжнародного опитування суспільної думки, яке провели соціологічні служби „Gallup" і „TNS-EMNI" на замовлення Фонду Бертельсмана, найвпливовішою державою світу вважають Сполучені Штати Америки. Організатори опитування, що проходило у Бразилії, Великобританії, Німеччині, Індії, Китаї, Росії, США, Франції та Японії, запитували, які держави та міжнародні організації вони вважають впливовими. В опитуванні взяли участь більш ніж десять тисяч осіб. На шосте місце у цьому списку поставили Росію. На думку 27 відсотків опитуваних, Росія зберігає за собою статус великої держави (серед росіян у цьому переконані 45 відсотків). Перед нею в оцінюванні розташувалися США (81 відсотків), Китай (45 відсотків), Японія (37 відсотків), Великобританія (32 відсотки) та Европейський Союз (29відсотків).

О. Лукашенко заборонив провідникам США та ЕС приїздити до Білорусі

МІНСЬК, Білорусь. – Президент О. Лукашенко 8 червня повідомив про цю заборону у щомісячному зверненні до народу. Білорусь заявила, що вона виконала свої погрози щодо заборони на в'їзд на свою територію офіційним представникам США і Европейського союзу – у відповідь на санкції проти президента Олександра Лукашенка. Речник міністерства закордонних справ Андрій Попов заявив, що заходи у відповідь запроваджено на засадах взаємности. Президент О. Лукашенко повідомив про цю заборону у щомісячному зверненні до народу після того, як США і Евросоюз запровадили заборону на в'їзд приблизно тридцятьом білоруським посадовцям, включно з президентом.

Францію покарали за депортацію євреїв

ПАРИЖ. – Суд 7 червня зобов'язав уряд Франції і державну залізничну компанію SNCF виплатити компенсації за депортацію євреїв під час Другої світової війни. Позов подали люди, чиїх родичів перевозили поїздами в проміжний табір в Дрансі під Парижем під час окупації Франції нацистською Німеччиною. Понад 75 тисяч французьких євреїв було перевезено з цього табору в концтабори в Німеччині. Суд прийшов до висновку, що французький уряд і SNCF були співучасниками злочинів проти людства. Уряд і залізничників суд зобов'язав виплатити сім'ї, що подала позов, компенсацію у розмірі 60 тисяч євро (80 тисяч долярів). Правозахисники назвали це історичним рішенням, проте представники SNCF заявили, що компанія подаватиме апеляцію.

На дні Середземного моря виявлено стародавнє місто

СУЕЦ, Єгипет. – У Середземному морі за 35 кілометрів на схід від Суецького каналу виявлено стародавнє місто. На жаль, на даний момент про місто малощо відомо. Поважна ідентифікація знайденого стародавнього міста, а також пошук якої-небудь інформації про нього в історичних джерелах покищо залишається справою майбутнього. На думку єгипетських археологів, будівлі міста датуються приблизно з 30 року до н.е. до 337 року н.е., тобто римським періодом у Єгипті. Серед археологічних знахідок - кілька будинків і бань, руїни фортеці, стародавні монети, бронзові вази і фраґменти глиняного посуду. Затонулими також виявилися чотири мости стародавнього замку, частини яких було виявлено на середземноморському узбережжі в 1910 році.

Британський ветеран роздав виграш у 3,5 млн

ВЕЛЬС, Англія. – Британський ветеран війни 83-річний Боб Бредлі, який два місяці тому виграв у льотерію 3,5 мільйона фунтів стерлінгів, роздав своє багатство рідним та доброчинним організаціям.Серед подарунків рідним - авто „Мерседес" за 70 тисяч фунтів для сина Барі (58 років) та приручений кролик для 14-річної правнучки – це було її єдине прохання. Б. Бредлі вийшов на пенсію з посади машинного оператора на підприємстві запасних частин. Тепер він виїжджає зі свого мешкання, за яке платить місцева рада, до будинку за 500 тисяч фунтів.

За матеріялами ЗМІ

Шляхи України...

(Закінчення зі стор. 1)

Загалом, Україна є шостою у світі за кількістю викидів CO2 на душу населення, а її інтенсивність викидів вуглецю наразі майже в чотири рази перевищує середній світовий показник. До того ж недавнє економічне зростання України призвело до дальшого збільшення викидів CO2 і споживання енергії.

За таких обставин не була несподіваною заява, яку зробила колишній прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко на початку 2005 р, що зменшення енергетичної залежности є національним пріоритетом України. Це, перш за все, означає зменшення імпорту нафти та природного газу, з одночасним зменшенням викидів вуглецю від всіх видів палива.

Варіянт будівництва нових ядерних станцій задля вирішення цих проблем виглядає суперечливим через Чорнобиль та високу вартість утилізації радіоактивних відходів.

До того ж, перед Україною не стоїть питання забезпечення себе електроенергією. Хоча в 2003 році країна спожила 154,4 мільярдів кВт/год електроенергії, вона має досить можливостей, щоб задовольнити вдвічі більше своїх потреб. Електроенергетичний сектор України є дванадцятим в світі за потужністю, маючи загалом 54 ГВт.

Наразі найактуальнішим завданням України є одночасно зменшити надмірне споживання енергії та частково замінити імпортоване і/або екологічно шкідливе паливо, якого вона ще потребує, щоб забезпечити свої енергетичні інтереси.

Щоб досягти першої мети, потрібно створити ефективну програму для збільшення продуктивности енергії в усіх секторах економіки, що чітко визначатиме найшвидшу, найдешевшу і найекологічнішу стратегію.

Досягнення другої мети може вимагати вибору напрямку інвестування дуже обмежених коштів між ядерною, екологічно-чистішою вугільною або відновлювальною енергетикою.

Що стосується стосується останнього, наразі Україна завдяки відновлювальним джерелам енергії (сонячній, енергії вітру, геотермальній, біомасі, біопаливу, гідроенергії) ґенерує 8 відсотків своєї електроенергії, але це становить менше 3 відсотків загального споживання енергії. Приблизно 75 відсотків цих показників припадають на великі гідростанції. В той же час країна володіє значним потенціялом відновлюваних ресурсів енергії, що є досі нерозвіданими і можуть, бодай в теорії, задовольнити велику частину її енергетичних потреб і здатні значно покращити загальну енергоефективність.

Почавши активніше використовувати свої відновлювальні джерела енергії, Україна швидко приєднається до прогресуючого ринку відновлювальних енергетичних технологій. Відновлювальна енергія перетворилась у великий капітал і стала привабливою для таких найбільших компаній, як „Дженерал Електрік", „Сіменз", „Шарп", і „Роял Дач Шел".

Енергетичною технологією, яка найшвидше розвивається в світі, є фото-вольтаїка (PV), вона щорічно збільшує свої потужності на 60 відсотків, починаючи з 2000 року. Друге місце займає енергія вітру, загальна частка якої збільшилася на 28 відсотків минулого року. Наразі індустрія відновлювальної енергії забезпечує 1,7 мільйонів робочих місць, більшість з яких є висококваліфікованими та високооплачуваними.

Більше того, представники фірми „Ню Енерджі Фінанс" інформують про появу так званого „Кіотського ефекту" – вони стверджують, що капітали екологічно-чистих енергетичних компаній в країнах, які ратифікували Кіотський Протокол, як і Україна, працює на 66 відсотків краще, ніж капітал їхніх конкурентів.

Національна енергетична програма України передбачає збільшення використання відновлювальних джерел енергії, щоб до 2010 р. збільшити за їх рахунок вироблення електроенергії до 10 мільярдів кіловат/годин. Це можна порівняти з цілями европейських сусідів України. Европейський Парлямент, наприклад, нещодавно прийняв програму, яка передбачає збільшення частки енергії від відновлювальних джерел енергії в Европейському союзі від 6 відсотків в 2012 р. до 20 відсотків у 2020 році.

Однак, короткотривалі цілі України є значно нижчими за її справжній потенціял, і невідомо, чи буде вона спроможна досягти цих цілей протягом наступних п'яти років. Нестабільна економіка України, брак коштів, бюрократична система, брак інвестиції і хронічна корупція продовжують бути значними перешкодами всім напрямкам промислового розвитку, включаючи відновлювану енергетику.

Багато країн світу, включаючи Великобританію, Еспанію, Італію, Францію, Австрію, Німеччину, Норвегію, Швецію, Фінляндію, Прибалтику, Австралію, Канаду, США, Китай, Таїлянд і Бразилію та інші південноамериканські країни, активно розвивають свої промисловості, основані на біомасі. На жаль, діяльність України в цьому напрямку, незважаючи на її колишній статус як хлібної годувальниці Східньої Европи, залишається обмеженою. На сьогодні внесок біомаси до українського енергетичного запасу складає близько пів відсотка. Тим часом Інститут технічної теплофізики Національної Академії Наук України дослідив, що біомаса може забезпечити 9 відсотків енергоспоживання України.

Енергетичні аналітики свідчать, що в Україні можливо побудувати близько 3000 біогазових підприємств - кожен з середнім об'ємом перероблювання у 1000 кубометрів, зокрема 295 біогазових підприємств на посліді свиней, 130 – на посліді свійських птиць, і 2478 – на базі тваринницьких ферм та інших підприємств харчової промисловости.

Газ від сміттєспалення може забезпечити ще 0,13 мільйонів тонн нафтового еквіваленту, а біогаз від густої грязі стічних вод може ще збільшити ці показники.

Крім різних форм біогазу і біомаси, Україна має значні можливості для вирощування біомаси для комерційних цілей. Маючи чи не найкращі ґрунти та посівні землі в світі, Україна може вирощувати різноманітні енергетичні врожаї біопалива, які можливо використовувати як для прямого згорання, так і для конверсії в етанолі і біодизельному паливах.

Аналітики відзначають, що біоврожай з найбільшим нафтовим вмістом, — ріпак, є однією з найкращих перспектив для розвитку біопаливної промисловости України. Сільськогосподарські умови для збору врожаю ріпаку в Україні майже ідеальні. У 2005 році, українські урядові посадовці підготували попередній плян зібрати загалом до двох мільйонів тонн ріпаку до 2008 (порівняно з 148 880 тонами в 2004 році і тільки 50 900 тонн в 2003 році) і побудувати та обладнати підприємства для виготовлення біодизелю.

Нещодавно міністер аграрної політики Олександер Баранівський заявив, що будівництво двох біодизельних підприємств з річними можливостями виробництва до 100 000 тонн може розпочатися вже у першому кварталі 2006 і триватиме приблизно рік.

Україна володіє великими, але у більшій мірі нерозвіданими геотермальними ресурсами (тобто теплом, що надходить з-під земної поверхні), особливо в Криму, Прикарпатті та в районах Харківської і Полтавської областей. На сьогодні потужність встановлених геотермальних систем складає лише 13 МВт. Геотермальна енергія використовується, як правило, в сільському господарстві та для комунальних систем опалення на заході та в центрі Криму (1-5 МВт). Однак, державна програма сприяння використанню відновлювальних джерел енергії передбачає значне збільшення використання геотермальної енергії до 200 МВт у 2005 році та 250 МВт у 2010 році. Також очікується створення експериментальних бінарних геотермальних станцій загальною потужністю 1,5 МВт на основі залишених нафтогазових свердловин, а вже у 2005 році плянується пуск експериментальної бінарної геотермальної станції потужністю 1,5 МВт, яка працюватиме на основі речовини низької температури кипіння.

Щорічно в Україні ґенерується в середньому 10,7 мільярдів КВт гідроелектроенергії, що складає близько семи відсотків річного споживання електроенергії в країні. Гідроелектроенергетична потужність України складає 4,4 ГВт (4.4 мільйонів КВт), включаючи сім великих, але сумнівно екологічно чистих підприємств (потужністю від 351 МВт до 1438 МВт), ряд менших (серед яких є, приміром, потужністю лише 14 МВт) та Київську ГЕС. Основна частина українських гідроенергетичних ресурсів сконцентрована в центральній і західній частинах України – на Дніпрі, Дністрі, Південному Бузі та Тисі.

У 1999 році в „Европейських Енергетичних Новинах" з'явилась інформація, що Україна володіє 432 малопотужними гідроґенеруючими установками загальною потужністю 600 МВт, але з них лише 60-90 МВт знаходяться у стані функціонування. Відновлення повної потужности зробило б значний внесок як в національне енергопостачання, так і в економічний розвиток сільського господарства.

Нещодавно Европейський Банк Реконструкції і Розвитку повідомив, що орієнтовний потенціял нових гідропроєктів в Україні має потужність приблизно 327 МВт, і 220 МВт цього потенціялу знаходиться лише на річці Тиса.

Щоб використати частину цього потенціялу, українська Національна енергетична програма передбачає будівництво каскаду п'яти великих (220 МВт) ГЕС на Тисі і реконструкцію та будівництво 20 малих ГЕС, загальною потужністю 40 МВт. Президент України Віктор Ющенко оголосив пляни спорудження мікрогідроелектростанцій, як джерела екологічно чистої, альтернативної енергії. На початку 2005 року Рада Директорів Світового Банку надала Україні позику у розмірі 106 мільйонів долярів на Проєкт реабілітації гідроелектростанцій. За цим проєктом плянується реабілітувати близько 70 гідроелектричних об'єктів на дев'яти ГЕС, збудованих понад 30 років тому. Серед цілей проекту збільшення виробництва гідроелектроенергії до 360ГВт/рік, збільшення потужности ГЕС до 250МВт, і тим самим зменшення викидів шкідливих речовин у атмосферу.

Україна була центром радянської програми сонячно-термального нагріву води. На початку 1960-их років Науково-дослідний інститут типового і експериментального проєктування житлових і громадських споруд координував дії понад 50 організацій. Загальне виробництво такої енергії, більшість з якої використовувалося в Казахстані, складало 100,000 м2 на 1991 рік. Сьогодні, проте, в Україні досить обмежене використання прямої сонячної енергії, їй не надається значної уваги і в українській Програмі державної підтримки розвитку нетрадиційних і відновлювальних джерел енергії, малої гідро- та теплоенергетики.

Україна має сприятливий клімат, і фахівці свідчать, що існує значний науковий-технічний потенціял для розвитку сонячно-енергетичних ресурсів країни. Одна з найпривабливіших технологій відновлювальної енергії для України - енергія вітру. Вітроенергетичні ресурси є технічно і економічно виправданими для розвитку майже у 40 відсотків площі країни. Фактично, лише одне узбережжя Криму робить Україну другою після Норвегії країною, що володіє достатніми територіями, сприятливими для створення вітрових станцій.

Україна почала розвивати свій вітроенергетичний потенціял лише після здобуття незалежности. Будівництво комерційних вітростанцій почалося в 1992 році – як за українськими так і за американськими ліцензіями. 2 березня 1996 року тодішній Президент України Л. Кучма підписав указ, що проголошував вітроенергетику національним пріоритетом і закликом до розвитку вітрових станцій. Цей указ, перший подібний на теренах колишнього СССР, став основою для національної програми розвитку і будівництва вітроелектростанцій до 2010 року і надалі. Програма дозволила перейти до повномаштабного виробництва таким чином, що на початку 2000 року було побудовано 120 одиниць загальною потужністю15,42 МВт. Встановлена потужність продовжує зростати і складає на сьогодні 70МВт.

Кінцева мета Програми будівництва вітростанцій - мати виробничу потужність 1800 - 1900 МВт до 2010 року. Проте, навіть якщо Україна успішно досягне цієї мети, частка енергії вітру у загальному енерговиробництві країни буде набагато менша, ніж у багатьох її сусідів. У численних Европейських країнах очікується, що частка енергії вітру в енергетичному комплексі країни сягатиме 10-15 відсотка до 2010. Активнішому розвиткові вітроенергетичного потенціялу України заважають як відсутність капіталу, фінансова нестабільність, низькі ціни на енергію, субсидії, надані традиційним джерелам енергії, так і бюрократія, несприятливий інвестиційний клімат, відсутність інформації.

З технічної точки зору, відновлювальні джерела енергії мають короткотривалий і середньотривалий потенціял для задоволення енергетичних потреб України, істотно допомагаючи поліпшити навколишнє середовище, охорону здоров'я і зменшити залежність від дорогого і нестабільного імпорту.

Цілком ймовірно, що Україна може встановити цілі, подібні до енергетичних програм країн Євросоюзу, — задовольняти мінімум 20 відсотків своїх енергетичних потреб наступних 15-20 років за рахунок змішування біомаси/біологічного палива, гідроенергії, геотермальної, сонячної та вітроенергетики.

Цей відсоток міг бути значно вище, якщо відповідно до національної програми зменшити марні втрати енергії у всіх секторах економіки.

Десята річниця Конституції України

28 червня 1996 року Верховна Рада України прийняла Конституцію держави. Ця важлива подія, що відбулася в результаті тривалого, напруженого і багатогранного конституційного процесу, без сумніву належить до низки доленосних та переломних моментів новітньої історії України. Прийняття нової Конституції Україну ознаменувало завершення важливого етапу у розвитку суспільства і держави, у становленні національної системи права, створенні правових основ дійсно суверенної і незалежної України.

Конституція України стала втіленням національної ідеї і відображенням ментальности народу, доказом здатности української нації як політичної та етнічної спільноти до державотворення, а також програмою подальшого розвитку держави у політичному, економічному, соціяльному, культурному відношеннях, документом для входження України до европейського й світового співтовариства.

Конституційний процес на теренах України має багатовікову історію. Український народ у перший державний період (княжа Україна-Русь, Галицько-Волинська та Литовсько-Руська держави) не мав власного писаного закону конституційно-державного характеру, однак, тоді були закладені передумови для подальшого розвитку політико-правових ідей в Україні. Найважливішою пам'яткою, що зберегла давні норми звичаєвого права, була „Руська Правда". До нас дійшли різноманітні за змістом та значенням пам'ятки законотворчої діяльности державних органів влади Литовсько-Руської доби, проте актами державно-конституційного характеру можна вважати лише договори та документи доби становлення Гетьманської держави.

Богдан Хмельницький мав широку програму становлення української державности, врегулювання взаємин з сусідніми державами, а також внутрішньої політичної та адміністративної консолідації українських земель. „Пакти й конституції законів та вольностей Війська Запорізького", написані гетьманом Пилипом Орликом, були прийняті 5 квітня 1710 р. у Бендерах і є першою европейською конституцією. Багато дослідників вважають Конституцію П.Орлика першою в світі конституцією в сучасному розумінні цього терміну.

Були спроби прийняти проєкт Конституції, зокрема „Статуту про державний устрій, права і вольності УНР" на засіданні Центральної Ради в квітні 1918 року та за часів Директорії УНР 1920 року.

За часів УССР існували чотири конституції, що послідовно змінювали одна одну. Проте, враховуючи статус України в складі СССР, ці конституційні акти тільки з великим застереженням можна віднести до групи основних законів держави.

З прийняттям Конституції України у 1996 році було закладено міцний правовий фундамент для розвитку суспільства і державности України. Україна вступила в новий етап свого розвитку, що є продовженням процесу докорінного реформування державної влади, який розпочався після проголошення незалежности України у серпні 1991 року.

Протягом 10 років після прийняття Конституції в Україні тривав процес запровадження европейських демократичних стандартів у політичній культурі і веденні економічної політики. В різні періоди перебіг цього процесу був різною мірою успішним. Проте після перемоги Помаранчевої революції Україна впевнено стала на шлях розбудови інститутів громадянського суспільства.

З 1 січня 2006 року в силу вступили зміни до Конституції України – часткова реформа системи влади, яка повністю набула сили після парляментських виборів 26 березня 2006 р. Глибокі корені демократичних традицій українського народу у непрості часи відновлення незалежности дозволили досягти згоди шляхом переговорів, уникнути кровопролиття та гострих внутрішніх зіткнень, через які пройшли практично усі пострадянські країни, подолати значний масив економічних, соціяльних та природних катаклізмів і продемонстрували спроможність українського державницького духу.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про постійні ... прощання з признаннями

Не знаю – чи це вік, чи такий час настав – але постійно тепер доводиться прощатися з добрими друзями, загальновідомими постатями нашої громади чи просто з українцями, що довгі роки служили своїй спільноті, а тепер настала мить їм уже відійти від нас – живих. А з кожним таким відходом здається, немов залишається якась прогалина в нашій спільноті, яку ніяк не можна заступити. Чи це спонукане тим, що т. зв. „чергове покоління" не дуже й цікавиться загальним українським життям, мало активізується у громаді та через те ми про нього не багато знаємо?

З кожним новим відходом у засвіти однієї з наших загальновідомих одиниць ми прощаємо її з важким серцем не тільки, що тратимо активну, громадсько вироблену людину, але також тому, що ставимо собі оправдане запитання, на яке немає у нас відповіді: а хто прийде на її місце?

Бо ж є ясним та добре зареєстрованим фактом – для усіх, що ще беруть участь в українському громадському житті, а принаймні за ним слідкують, щораз менше є тих справді громадсько вироблених і наставлених одиниць, що бажають посвятити свій час, сили та енергію на працю для української спільноти. Правда, для усіх не є таємницею, що т. зв. „громадська праця" є майже завжди невдячною, належно не оціненою і не приносить багато вдоволення – радше (на жаль) розчарування та смуток.

Правда також, що вона вимагає багато самопосвяти, часу та вироблення відпорности на усі її (як же часті) прикрі та невдячні моменти. Рідко навіть усі ці т. зв. „громадські активісти" отримують від нашої спільноти подяку чи признання, а якщо дістануть її – то завжди щойно після смерти. Тому так часто тепер, коли з уваги на вік доводиться постійно бувати на похоронних прощаннях, слухаємо слова щирого жалю, але поєднані з признанням і похвалою для тих, що, на жаль, не можуть уже почути призначеoriginalних для них слів, а отримують їх тільки члени їхніх родин.

Саме з такими почуваннями слухала я нещодавно прощання такого добре відомого в нашій „американській" громаді, а мого доброго друга Влодка Стойка, що стільки корисного та доброго робив за життя у нашій українсько-американській громаді. Усі ці слушні признання отримали вже лише близькі члени його родини, які, як можна було завважити, слухали їх з видимим зворушенням. Але чи дійшли вони до покійного на отой нам невідомий „другий світ"???

Маймо надію, що так. А все ж шкода, що Влодко не мав нагоди їх живим послухати, а з ними отримати новий поштовх до цієї наполегливої громадської і наукової праці, яку він так пильно і точно виконував ціле своє не так і довге життя. Чомусь здається мені, що в нашій спільноті ми уміємо оцінити людську працю і її вклад в українське життя щойно тоді, коли цієї людини вже немає між живими.

Чи не добре було б передавати оці оцінки також тим, яким це може дати ще більший поштовх до громадської чи наукової праці?

О–КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

— SVOBODA —

Головний редактор – Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

[illegible]
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Оціклавська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Прочитавши фейлетон О-КИ „Про день, який ми колись не святкували" (*„Свобода" ч. 19*) пригадав наші передвоєнні гімназійні роки в „Рідній школі", в Тернополі, коли ми кожного ранку в травні вирушали колоною перед навчанням до місцевої церкви на т. зв. „маївку" і там молилися за своїх і всіх матерів під час особливого служіння Матері Божій, ставили окремі „вівтарники" у наших клясних приміщеннях, приносили квіти тощо. Отож було в нас, навіть куди глибше, вшанування матерів, і то й місяць, а не, як пише О-КА, „запозиченим зі Заходу" одним днем, що тут часом здійснюється під тиском розголосу і „моди". Було б навіть корисно, щоб той давній релігійно-родинний культ прищепився в якійсь мірі на наші тутешні „рідні школи".

Повертаючись до повищого заголовку, здавалось мені, що мова буде про якесь особливе святкування закінчення Другої світової війни, чого ми справді тут, в діяспорі, не практикували. І знов пригадалося мені поїздка до України в 1994 році, коли ми „зводили бої" з нашими льокальними провідниками, які з гордістю показували нам на музейних стінах величезні світлини танків та інших „бойових машин", що принесли перемогу „в нашій вітчизняній війні". Тоді, не без обурення, ми питали, яка ж це „наша вітчизняна війна" і яку перемогу вона принесла Україні?

Дивно, що сьогодні, в 15-річчицю незалежности, ми далі, і на державному рівні, солідаризуємось з совєтською традицією святкування перемоги у „вітчизняній війні", а водночас вагаємось, чи в ряди вояків за волю України прийняти справжню українську УПА.

Оксана Волчук,
Чері Гіл, Н. Дж.

Несподівана зустріч сталася під час перебування в Каліфорнії дружини Президента України Катерини Ющенко. На зустрічі з громадою 1 червня в парку біля готелю „Станфорд-парк" вона говорила про великі потреби, які має Україна в ділянці охорони здоров'я. Раптом вона перервала мову і збігла сходами до присутніх, де тепло привіталася з чоловіком, а потім представила його: „Це великий приятель України Олександер Кваснєвський, колишній президент Польщі!" Цю заяву присутні зустріли оплесками, атмосфера стала родинною. Виявилося, що О. Кваснєвський зупинився в тому ж готелі, готуючись до відвідання Бібліотеки Гувера і місцевого університету. Особливо зраділи зустрічі фоторепортери. Зробив світлини і мій чоловік Драґо.

Катерина Росандіч–Кричевська,
Монтен В'ю, Каліфорнія

Сподіваємось на дружню руку

Уже двадцять шостий рік мешкаю я на Луганщині, а приїхав сюди з Полтавщини. Займаюсь літературною, науковою, педагогічною діяльністю, за що в минулому році відзначений нагородою ім. І. Огієнка. Ще в 1988 році заініціював створення музею Григора Тютюнника в середній школі селища Щотове, біля міста Антрацит. Шкільний музей став тут своєрідним національним опертям, і школа в цьому шахтарсько-індустріяльному селищі вже шостий рік як відновила статус з українською мовою навчання.

А ще за останні десять років я надрукував понад триста статтей про українське літературно-мистецьке життя на Луганщині, видав книги про Бориса Грінченка, письменників-земляків „Освячені Шевченковим ім'ям" – про Володимира Сосюру, Григора Тютюнника, Івана та Надію Світличних, Миколу Руденка, Василя Голобородька. Вивчення їх творчости в школах Луганщини і є справжнім національним вихованням. Тому разом з дружиною Людмилою (вона теж фахівець з української літератури) підготували цикл навчальних посібників з літератури рідного краю. Одна з таких книг – „Література рідного краю. Луганщина. 8–11 класи" пройшла апробацію і рекомендована Міністерством освіти і науки України для загальноосвітніх шкіл. Уже здійснено перше видання.

Отож і вирішили ми звернутися до свідомих українців у світі, до тих людей, які є прихильниками конкретних справ, з пропозицією спільно підготувати видавничий проєкт „Українську книгу – школам Луганщини", в основі якого – видання та поширення творчої спадщини письменників-земляків. Сподіваємось, що на нашу пропозицію відгукнуться літературні та навчальні фундації чи просвітні товариства, з якими зможемо співпрацювати. Адреса: квартал Степовий, 1, кв. 49. м. Луганськ, 91015, Ukraine.

Олексій Неживий,
Луганськ

Євген Архипенко працював у Рівному

З приємністю прочитав статтю в „Свободі" від 5 травня „В тіні великого брата", але в ній бракує згадки про Євгена Архипенка, як він перебував в Рівному, на Волині. 1929 року я вступив до приватної української гімназії, заснованої проф. Пекарським. В той час Є. Архипенко був професором (так ми тоді називали всіх викладачів). Не пригадую тепер, що саме викладав Є. Архипенко.

Десь пізньою осінню 1929 року Є. Архипенко звернувся до мене і мого одноклясника Жуковського і запропонував піти після школи до його помешкання допомогти йому поскладати книжки і часописи у його помешканні. Ми застали помешкання завалене календарями, часописами і всякими паперами. Ми, під керівництвом професора, складали книжки, часописи, папери попід стінами, а то й на підлозі. По „праці" він нас пригощав чаєм з тістечками, і в той час щось ми з ним говорили. Запам'яталося, що багато було календарів і часописів. Роїться в голові „Сільський господар", але, можливо, що це вплив статті пана Кураса. Там ми не бачили ні дружини, ні дітей, і у мене було враження, що Є. Архипенко був нежонатий. Ми ходили, мабуть, три або чотири рази, і я переконаний, що покійний Євген Архипенко прищепив тоді мені любов до книжки на все моє життя. Наступного року вже Є. Архипенка в гімназії не було, але пам'ятаю, що він ще був пару років у Рівному. Жаль, що більше нічого не знаю про Є. Архипенка.

Леонід Царик,
Фрідонія, Н. Й.

Анархія – мати порядку?

Дві події привернули увагу громадськости Канади. Перша – рішення уряду провінції Квебек про обмеження англомовних пісень до одної третини мовлення. Тобто дві третини повинні бути французькою мовою. Більшість громади поставилася до цього рішення з розумінням, бо йдеться про самобутній характер провінції, яка хоче цю самобутність зберегти. Мені зразу пригадалася мовна політика в Україні, де державну мову навіть державні службовці нехтують, а по радіо та телебаченню звучать переважно неукраїнські пісні – і це в країні, яка своєю співучістю вже віками славиться у світі, а її пісенному потенціялові може позаздрити будь-яка країна.

Друга подія в провінції Онтаріо стосувалася безпеки. Було заарештовано 17 членів організації, яка готувала терористські напади, щоб внести нестабільність у життя провінції та Канади. Майже одночасно з цими арештами в Україні ширилися акції протесту комуністів та споріднених з ними „вітренківців", які на цей раз вибрали собі американців, які прибули до Криму на основі угоди, яку було підписано десять рокав тому Л. Кучмою. Цікаво, що вороги України з такою завзятістю стали протестувати саме проти американців, а не проти росіян, які занечищують екологію Криму, порушують суверенітет держави та і не дуже сплачують мізерну суму за бази.

Складається враження, що в Україні немає ні міністерства внутрішніх справ, ні Генеральної прокуратури та служби безпеки. Народна мудрість каже – у каламутній воді легко рибу ловити, а безвладна ситуація в Україні дозволяє ворогам української держави безкарно займатись деструктивними діями.

Й. Сірка,
Канада

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Київські ліцеїсти – гості Українського Народного Союзу

Гості з Києва в редакції „Свободи". В центрі – Президент УНСоюзу Стефан Качарай

Анастасія Шицька вручила Стефанові Качараєві подарунки для УНСоюзу

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У квітні ц. р. на адресу Президента УНСоюзу Стефана Качарая надійшов лист від директора Українського гуманітарного ліцею Київського університету ім. Т. Шевченка Галини Сазоненко і директора Науково-дослідного інституту українознавства Петра Кононенка з проханням сприяти у проведенні групою ліцеїстів дослідження в США теми „Роля української діяспори у становленні незалежної України та взаємин між Україною і США". Група учнів мала перебувати в США два тижні, після чого у вересні представити свій звіт-проєкт на розсуд державних, політичних і громадських діячів та самого ліцею.

Стефан Качарай відповів згодою, і шість учнів приїхали зі своєю вчителькою Іриною Вернудіною. Вони побували у Вашінґтоні, де їх знайомила зі столицею Марта Лиско, в Ню-Йорку, на Союзівці, а 12 червня відвідали Головну канцелярію УНСоюзу, де познайомилися з працівниками канцелярії та обох видань УНСоюзу.

На товариській зустрічі промовляли учениця Анастасія Шицька, яка вручила Стефанові Качараю подарунки – видання про Київ і ліцей, та Ірина Вернудіна, яка подякувала за сердечне прийняття.

Під час перебування в редакції „Свободи" я попросив учнів відповісти на єдине запитання: „Що саме справило на вас найсильніше враження в Америці?" Ось що вони відповіли.

Анна Новосад: „ Чесно кажучи, у перші дні перебування за океаном ми не усвідомлювали, що перебуваємо в Америці, бо нам видавалося, що ми усе ще в рідній Україні. Ми жили у Валентини Каплун, яка вже стала нам рідною. Це – українська сім'я, а ми, як почули українську мову в Америці, то почувалися, як в Україні. Це було дуже приємно. Але за кілька днів розвіялося це почуття і ми почали пізнавати Америку".

Анастасія Шицька: „Ми дуже вражені тим, що тут так плекають українську культуру, що не забувають рідну мову, рідні традиції, ми дуже раді тому, що в Америці квітне українська культура".

Дмитро Яровий: „Люди в США дуже привітні, а закордонні українці ставляться до нас з особливим теплом. Ми відчуваємо їхню любов і гордимося за те, що українці скрізь є такими привітними людьми".

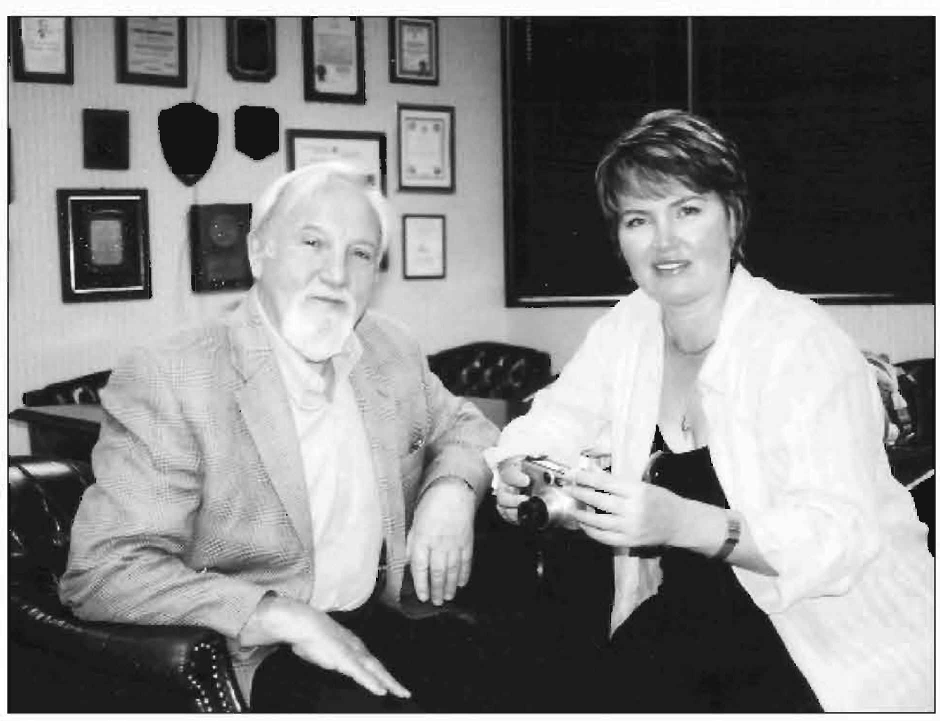
Ярослав Атаманчук: „Наше перебування в Америці було дуже цікавим. Нам було цікаво познайомитися з культурою Америки, побувати на екскурсіях, побачити славетні монументи, дізнатися про події, які вони увічнили".

Іван Сиров: „Мене вразило, коли ми прийшли до пам'ятника Тарасові Шевченку у Вашінґтоні, що в Америці є наш Тарас – великий і могутній наш пророк".

Іванна Брацюнь: „Також ми побували на випуску в студентів шкіл українознавства в Ню-Йорку і були захоплені їхніми вмілостями. Вони в Америці дбайливо плекають українську культуру".

Учні теж мали чимало запитань про американське суспільство, на які охоче відповіли редактори „Свободи" і присутній на зустрічі Стефан Качарай.

Левко Хмельковський

Проф. Тарас Гунчак в УНСоюзі мав розмову на педагогічні теми з вчителькою Іриною Вернудіною

Діти з Києва – про Союзівку

„Нема то, як на Союзівці!"... Коли ми це вперше почули, одразу захотілося побачити цю місцину, відчути її особливість.

І справді – побачене нас вразило і схвилювало до глибини душі. Посеред Америки – куточок України, зовсім як наші рідні Карпати: такі м'які, ліричні гори, ліси, ріки й озера.

Але не лише природа гарна, мальовнича – гарні люди. Українці й неукраїнці – привітні, всі готові нам щось доброго зробити, чимось допомогти. Усім, з ким ми спілкувалися, ми глибоко вдячні!

А як приємно було довідатися назви будиночків на Союзівці. Тут присутня вся Україна – від Заходу до Сходу! Від Ужгороду до Одеси! Виявляється, українці в усьому світі живуть Україною, і це нас до сліз хвилює.

Ми отримали нагоду поспілкуватися з представниками української громади, багато цікавого дізналися про історію еміґрації українців в США, труднощі перших років перебування в Америці, про сфери впливу українців, їхню професійну, громадську і політичну діяльність. Ми дуже захоплені тим, що так самовіддано плекаються українські традиції, в такій пошані імена наших корифеїв – Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки. А для себе ми відкрили нове ім'я – о. Григорія Грушки, засновника газети „Свобода", якій в цьому році виповнюється вже 113 років.

Цим листом я висловлюю щиру подяку від імені усієї нашої групи – Ганни Новосад, Іванки Брацюнь, Дмитра Ярового, Ярослава Атаманчука, Івана Сирова, і від всього Українського гуманітарного ліцею ім. Тараса Шевченка за надані нам можливості і умови для дослідження нашого проєкту.

Анастасія Щицька

Наступ Росії проти України – звідусіль

В останніх числах „Свободи“ ми подавали різні інформації про масштабний наступ Росії на Україну у різних площинах політичного, економічного, культурного і громадського життя. На цій сторінці подані світлини фотожурналістів УНІАН з Києва, Донецька і Криму, які передають окремі прояви багатоплянової стратегії Росії.

Православні Московського патріархату організували у Феодосії хресний хід з гаслами проти НАТО.

В Донецьку 6 червня депутати обласної ради ухвалили надати російській мові статус реґіональної в області. З цього приводу було організовано помпезний День російської мови. На фото: військові ліцеїсти тримають символічний сертифікат на 10 тисяч російських книг, які були поширені на Донеччині. *Усі фото: УНІАН*

Олег Рибачук...

(Закінчення зі стор. 1)

На засіданні 6 червня Верховна Рада Автономної Республіки Крим оголосила Крим „територією без НАТО“. Збуджувані російськими провокаторами, місцеві мешканці охоче взяли участь в акціях протесту під російськими гаслами про невіддільність Криму від Росії. Їхні настрої неважко збагнути, Коли в 1944 році з Криму було виселене корінне його населення, на місце кримських татар прийшли поселенці з Росії, котрі не належали до найпрацьовитіших верств. Тепер бабусі вугукують : „Крим без НАТО!“, „Окупанти!“, а діти бавляться тим, що роздають стрічки з вітренківськими кольорами та розвішують їх, де вдається. Брама санаторію , де розмістилися прибулі вояки, теж увішана гаслами проти НАТО. Воякам вже дісталося від місцевих – двох завезли до лікарні. Тепер у місті американців не видно.

Керівник Ради національної безпеки (РНБО) Володимир Горбулін 9 червня назвав кримські протести добре організованою виставою. Виконавцями її, за словами В. Горбуліна, є комуністи, Прогресивно-соціялістична партія та Партія Реґіонів. Замовників вистави В. Горбулін не називав.

„Я не повірю, що 200 осіб протягом трьох годин перекидаються з одного місця Криму в інше без спеціяльно проплачених коштів“, – наголосив він. В. Горбулін повідомив, що військові навчання, які стали приводом для виступів проросійських сил у Криму, відбудуться за будь-яких обставин.

В Криму працював голова Секретаріяту Президента України Олег Рибачук, який повідомив 9 червня, що через дестабілізацію суспільно-політичної ситуації Крим втратив від до половини літніх відвідувачів. „Дуже небезпечний курс узяла політична сила, яка хоче і надалі вести курс на конфронтацію, – заявив він. – Мене дивує логіка тих політиків, які розгойдують човен, в якому сидять“.

В Криму активізувалося російське козацтво, яке 7 червня в Старому Криму пікетувало український військовий полігон, де плянувалося проведення сумісних військових навчань НАТО і України. Напис на плякаті: „Янкі, йдіть геть!“

В Києві немає морського порту, у якому можна було б пікетувати американський корабель тому проросійські сили – активісти молодіжного об'єднання „Че Ґевара“ прийшли 8 червня до Посольства США з плякатами „Руки геть від Куби!“. Молодь не знає, що саме СССР з'явився на Кубі з ракетами та військом після появи при владі Фіделя Кастро і Че Ґевари.

З метою організації заворушень в Криму з Москви прибув депутат Державної Думи Росії, голова Комітету із співпраці між українським та російським парляментами Костянтин Затулін. 5 червня прес-секретар голови СБУ Марина Остапенко повідомила, що в'їзд до України К. Затуліну заборонений, але він усе ж брав активну участь в акціях протесту проти появи корабля НАТО у Феодосії напередодні плянових навчань.

Провідник бльоку „Народна опозиція“ Наталія Вітренко виступає у Феодосії 29 травня, коли учасники акції протесту не дозволяли розвантажити американське морське судно, що прибуло до Феодосії для підготування сумісних навчань НАТО і України. Напис на плякаті української опозиціонерки зроблено... російською мовою.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Готуємося до традиційної

НЮ-ЙОРК. – Конференція Українських Державницьких Організацій в США влаштовує 56-ту традиційну зустріч українців Америки на оселі Спілки Української Молоді в Еленвілі, НЙ, в суботу, 1 липня, і неділю, 2 липня. В ній візьмуть участь члени Організації Оборони Чотирьох Свобод України, Об"єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобод України, Спілки Української Молоді, та представники різних українських громад в США. Головним змістом зустрічі буде відзначення важливих річниць української історії і національно-визвольної боротьби нашого народу: 65-ліття проголошення Акту Відновлення Української Державности 30 червня 1941 р..; 20-ліття смерти св. п. Ярослава Стецька, голови Українського Державного Правління; 15-ої річниці Незалежности України.

У суботу, о год. 2-ій по полудні, відбудеться святковий панель з участю Віктор Рога – члена Молодіжного Конгресу Націоналістів, одного з керівників Центру національного відродження ім. Степана Бандери; Михайла Романюка – члена Дослідного центру національно-визвольної боротьби; та Осипа Рожки – члена Головної Управи ООЧСУ, головного редактора тижневика „Америка".

Протягом дня учасники зустрічі матимуть нагоду відвідати виставку, присвячену героїчній боротьбі Української Повстанської Армії. О год. 5:30 по полудні буде представлений художний фільм про славну визвольну УПА, твір відомого українського кінорежисера Олеся Янчука „Залізна сотня". Того ж вечора у великій залі оселі відбудеться забава з танцями.

Наступного дня програма зустрічі розпочнеться раком, о год. 9:45, збіркою учасників перед Архиєрейською Службою Божою, яку відслужить Владика Павло Хомницький, епарх Стемфордської епархії Української Католицької Церкви. Опісля відбудеться соборна Панахида з апелем та зложенням вінків до підніжжя Пам'ятника Героям.

Святковий концерт відбудеться в неділю, о год. 2:30 по полудні, з участю вокального ансамблю „Промінь" під керівництвом мгр. Богданни Волянської; соліста Степана Шкафаровського; рецитаторки Надії Петрик.

Запрошуємо до активної участи членів усіх організацій в складі Конференції українських державницьких організацій в США та членів української громади в США, яким не байдужа доля незалежної України.

Організаційний комітет зустрічі

Богдан Футей - почесний доктор

УЖГОРОД. – Згідно з рішенням Вченої ради Закарпатського державного університету від 25 квітня 2006 року, д-рові Богданові Футеєві, Судді Федерального суду вимог у США, присвоєно звання Почесного доктора Закарпатського державного університету (Doctor Honoris Causa) – за вагомий внесок у розвиток юридичної науки, утвердження верховенства права та запровадження демократичних цінностей в Україні.

22-23 травня в актовій залі Закарпатського державного університету в Ужгороді, на урочистому розширеному засіданні Вченої ради університету, відбулася церемонія вручення судді Б. Футеєві диплому почесного доктора Закарпатського державного університету та іменної медалі. Її здійснив ректор Закарпатського державного університету проф. Федір Ващук.

Н. Н.

Під час виступу судді д-ра Богдана Футея зі зверненням до студентів Закарпатського державного університету та юридичної громадськости Ужгороду і Закарпатської області. Зліва: Суддя д-р Богдан Футей, голова Апеляційного суду Закарпаття Андрій Стрежак і ректор Закарпатського державного університету проф. Федір Ващук

Прохання від читачів і до читачів

До редакції „Свободи" звернулося вже декілька наших читачів, щоб довідатися про радіостанції і їхні частоти, а також телевізійні канали, на яких можна слухати і дивитися україномовні програми. На жаль, ми такої інформації не маємо, але сподіваємося, що нею володіють інші наші читачі. Тому просимо їх, в ім'я загальногромадських інтересів, поділитися через „Свободу" цією інформацією.

Редакція.

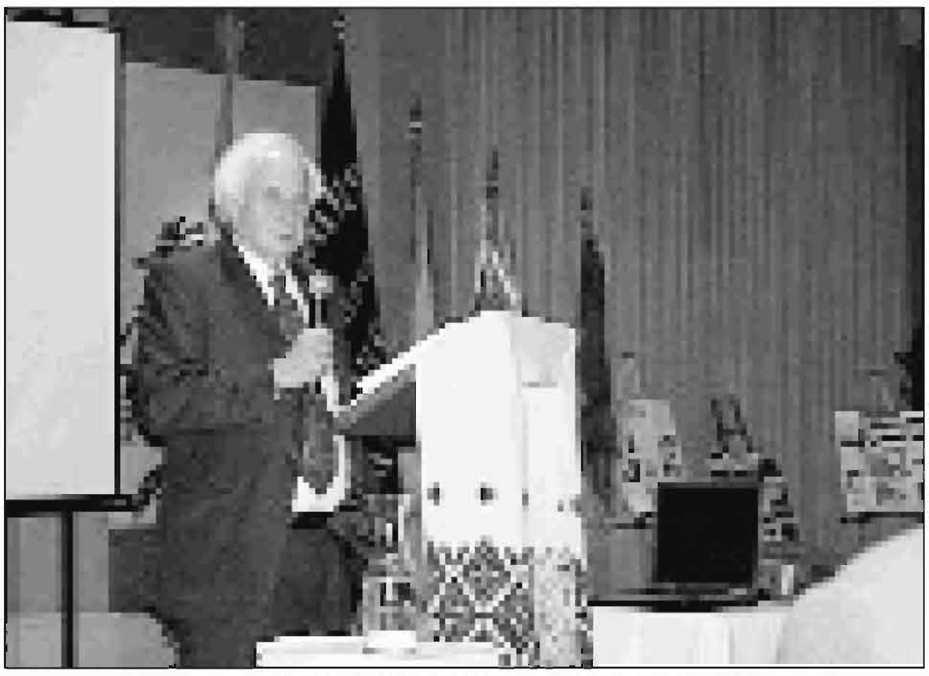
Відкриття сезону на оселі ОДВУ ім. Олега Ольжича

ЛІГАЙТОН, Па. – В неділю, 28 травня, на оселі ім. Олега Ольжича відбулося відкриття літнього сезону. Вранці у каплиці оселі почалася Літургія, яку відслужив о. Василь Момоход, священик з Західньої України. Потім усі перейшли до просторої залі адміністративного будинку, де відбулося прийняття, яке приготували жінки.

В цей особливий день погода була ніби на замовлення – усіх радував чар природи. Управа оселі запрошує всіх сталих відвідувачів, а також і тих, які ще ніколи на оселі не бували, приїхати, подивитися і самим переконатися у її чарівності.

Богдан Пастушак

Відзначення 20-их роковин Чорнобильської катастрофи

Промовляє Дейвид Р. Марпелс з Університету Альберти

ДІТРОЙТ, Миш. – З ініціятиви дирекції Дітройтського архіву-музею, громадський комітет 28 квітня влаштував відзначення сумної і трагічної події в Україні. В церкві св. Йосафата у Ворені відбулося соборне моління з Панахидою, яке провели оо. Володимир Петрів, Даниїл Чайковський, Пилип Сендрик, Юрій Стеців та Валерій Кандюк.

В авдиторії церкви голова громадського комітету Марія Зарицька-Червіовська привітала присутніх, учасники заспівали національні гимни США та України. Ведуча представила присутніх гостей. Між ними були Михайло Чупа – радний міста Ворен, Андрій Дужий – представник повіту Макомб, які прочитали грамоти. Серед письмових привітів, надісланих до української громади з приводу 20-річчя Чорнобиля, були листи від інших конґресменів, від сенаторки Дебі Стебенов та губернаторки штату Дженіфер Ґренголм. Представник штату Стефан Біда виголосив коротке слово та передав мале дерево як символ надії на відродження і процвітання українського населення в околиці Чорнобиля. Конґресмен Сендер Левін виголосив слова співчуття та обіцяв продовжувати підтримку у Вашінґтоні інтересів української громади. П. Зарицька-Червіовська зачитала слово від Посла України Олега Шамшура до Конґресу США, зокрема до Комісії безпеки та співпраці в Европі, звертаючись до Сендера Левіна, щоб він підтримав пропозицію Посла та вживав авторитет та приклад уряду США, закликаючи всі держави „вісімки" зібрати потрібні фонди на побудову дійсного саркофагу в Чорнобилі.

Головним доповідачем був д-р Дейвид Р. Марпелс з Університету Альберти в Канаді, автор 11 книг, включно з трьома книгами про Чорнобиль, книгою про сталінізм в Україні та інші. Український Канадський Конґрес в 1998 році нагородив його Шевченківською золотою медалею, найвищою нагородою Конґресу. У 2003 році д-р Д. Марпелс був нагороджений найбільш престижною нагородою Альбертського університету – ім. Гордона Кеплена. Промовець охарактеризував вплив катастрофи, що сталася, на долю України, як держави, незалежність якої проросла з цієї біди, а також долі сусідних з нею держав, які також постраждали, і проаналізував теперішній стан „мертвої зони", вплив радіяції на генофонд українців та інші ознаки, які невід'ємні від наслідків цієї потужної катастрофи.

Емоційними і хвилюючими були виступи молоді „Рідної школи" та школи при церкві Непорочного Зачаття: Христини Малої, Іванни Кушнір, Михайла Гнатюка, Софії Кучер, Ані Нони, Лесі Ониськів, Віталія Перця, Каті Стюарт, Павла Шкільника, Джеральда Вільевича, Емілії Колар, Теони Мікеладже, Миколи Мурського.

Членки 129-го Відділу СУА Галина Білинська, Руслана Проонко та Людмила Новаринська підготували мистецьку програму, присвячену Чорнобильській трагедії. В цій програмі були задіяні і дорослі, і діти, деклямувалися уривки з поезій сучасних українських авторів, прозвучали церковні дзвони у звукозаписі, які символізували пам'ять про тих, хто втратив життя у вихорі радіоактивної пожежі, а також нагадували про продовження чорнобильської біди у наших днях.

Д-р Зіновій Мельник, професор-емерит Університету Сінсінаті, розповів про виставку світлин, зроблених у Чорнобилі у перші дні та місяці після події, а також пізніше, які він збирав протягом 20-ти років і тепер передав у дарунок Українському музеєві в Дітройті.

Підготував відзначення громадський комітет, очолюваний Марією Зарицькою-Червіовською. Взяли участь у підготуванні цього відзначення як спонсори 21 українська суспільно-громадська організація та значне число приватних осіб.

Комітет підготував для кожного учасника зустрічі також книгу, в якій поміщено багато фотографій та коротких інформацій про Чорнобиль, виклад доповіді д-ра Д. Марпелса, хроніку подій навколо Чорнобильського реактора, списки спонсорських організацій та окремих спонсорів, інші матеріяли.

Ніна Василькевич

Молодь організувала весняний базар

ЮНІОН, Н. Дж. – 20 травня молодь Української євангельської церкви провела на церковному подвір'ї „Весняний базар", щоб заробити грошей на свої літні табори та інші акції. Юнаки та дівчата з допомогою старших продавали твори мистецтва, біжутерію, предмети побуту, одяг. Діяла також кав'ярня. На фото зліва: на ярмарку; праворуч – юна касирка Лара Якобчук. **Л. Хм.**

З життя українців в Росії

МОСКВА. – Працівники Культурного центру України в Москві взяли участь у Панахиді в каплиці Бориса і Гліба з нагоди 145-их роковин перевезення через Москву праху Тараса Шевченка в Україну. 27 квітня 1861 року домовина Т. Шевченка в супроводі Григорія Честахівського та Олександра Лазаревського прибула залізницею до Москви. На Арбатській площі, в храмі Тихона Амафунтського 27-28 квітня того року відбулася Панахида. Храм Тихона Амафунтського не зберігся, як і сусідня церква Бориса та Гліба, на їх місці в 1997 році було зведено капличку Бориса і Гліба. За словами генерального директора Культурного центру України в Москві Володимира Мельниченка, починаючи з нинішнього року, Культурний центр щорічно проводитиме тут Панахиди за Тараса Шевченка".

У Культурному центрі відбулася презентація видань, випущених Київським видавництвом „Оранта" спільно з Українським центром народної культури „Музей Івана Гончара". Старовинні світлини, народні картини, килими, давнє вбрання, музичні інструменти, предмети вжитку й побуту українців з Музею Івана Гончара, які увійшли до унікального видання – 18-томного історико-етнографічного мистецького альбому „Україна та українці" (Київ, 2006). Над цим альбомом скульптор і художник Іван Гончар (1911 – 1993) почав працювати наприкінці 1960-их років і творив його до останнього дня, окремі аркуші так і залишилися незакінченими. Книгу „Україна та українці", а також інші видання музею – книжку історико-культурологічних нарисів „Шевченків край", альбом живопису Маргіт і Романа Сельських та Нестора Кизенка, книгу „Україна та українці", комплекти листівок із серії „Культурна спадщина українців" було подаровано Культурному центру.

Інформаційна служба Культурного центру України в Москві

УКРАЇНА І СВІТ

В Донецьку є дитяча залізниця...

Генеральний директор „Укрзалізниці" Василь Гладких (праворуч) супроводжує старшу дочку Президента України Віталіну Ющенко з її дітьми Віктором і Яриною-Домінікою до потягу дитячої залізниці 1 червня, коли в Донецьку відбувся Другий всеукраїнський зліт юних залізничників і відкриття 34-го літнього сезону Донецької дитячої залізниці.
Фото: УНІАН

...а в Бердянську - аквапарк

Відвідувачі відпочивають в аквапарку „Мис Доброї Надії", створеному на Бердянській косі (Запорізька обл.) в четвер, 1 червня 2006 р. Вигляд аквапарку нагадує старовинний замок. Площа території – 5.5 гектара, в ньому одночасно зможуть відпочивати до 4 тисяч відвідувачів. Аквапарк має в своєму розпорядженні 28 атракціонів. Ціна квитка – близько 100 гривень в день. Об'єкт будувався з червня 2005 р.
Фото: УНІАН

Про Шевченка – перше в Єрусалимі

Виступає Яків Сусленський

ЄРУСАЛИМ. – Вперше за всю історію сучасного Ізраїлю в культурно-освітньому центрі „Теена" відбувся вечір, присвячений 145-річчю перепоховання Т. Шевченка на Чернечій горі поблизу Канева. Його організувало товариство „Українці Ізраїлю" за підтримки Посольства України в державі Ізраїль та Асоціяції єврейсько-української дружби, щоб змінити стереотипне ставлення єврейства до творчости Т. Шевченка і самого поета. Адже досі переважна більшість юдеїв з колишнього СССР вважає Т. Шевченка антисемітом, в основному, через поему „Гайдамаки". Ось і тепер кілька громадських організацій Єрусалиму відмовилися надати приміщення для проведення вечора саме з цієї причини. З прес-секретарем Українського товариства в Ізраїлі Євдокією Чумак розмовляла журналістка Світлана Глаз.

– Хто брав участь у вечорі?

– Були присутні люди різних професій, але всі вони були знайомі з творчістю Шевченка. Багато з них народилися в Україні і ще з шкільних років знають його вірші та поеми. Господар культурного центру „Теена" Абрам Торпусман народився в Новоград-Волинському, батьківщині Лесі Українки. Він сказав, що слово Шевченкове завжди шанував і розумів. Професор Єрусалимського єврейського університету Віктор Радуцький переклав на мови ідиш та іврит поеми Шевченка та „Псалми Давидові", а ще прочитав цими трьома мовами „Заповіт".

Редактор двомовного ізраїльського журналу „Діялоги", який видавався в Єрусалимі кілька років, а тепер не виходить через відсутність грошей, Яків Сусленський розповів, що вже в зрілому віці вивчив українську мову і прочитав в оригіналі вірші Шевченка. На сторінках „Діялогів" також друкувалися твори Кобзаря і розповіді про нього.

Ізраїльський поет Іван Потьомкін прочитав свій новий вірш „Чернеча гора", присвячений Україні. І. Потьомкін та й інші виступаючі торкнулися надзвичайно делікатної теми: Т. Шевченко і антисемітизм. Чомусь його поема „Гайдамаки" викликає у юдеїв асоціяції тільки з цим поняттям, а слід зазирнути глибше у взаємини українців та юдеїв в часи, коли жив Шевченко і в період самої Коліївщини. Мені сподобалось думка Віктора Радуцького про те, що слід розділяти думку простого народу, який спілкувався зі своїми сусідами на побутовому рівні і, звичайно, час від часу мав суперечки, та позицію інтелігенції того часу. В. Радуцький навів клясичний приклад, коли Шевченко з друзями стали очевидцями пожежі єврейської садиби і поет, побачивши дитинку, на якій палав одяг, зняв із себе сорочку і прикрив дитя. До речі, під час однієї з програм В. Радуцький на ізраїльському радіо після цієї розповіді йому зателефонувала жінка і сказала, що в їхній родині з покоління в покоління передається сорочка, яка називають Шевченковою. На вечорі до мене підійшов чоловік, який походить Петербурґу, і сказав, що тільки на вечорі дізнався, де похований Шевченко, і тепер обов'язково поїде до Канева на Тарасову гору. В кінці вечора хор пенсіонерів Єрусалиму, яким керує Жанна Прицькин, виконав кілька українських пісень та на слова Шевченка. Це був перший вечір в Ізраїлі, присвячений взагалі українській культурній спадщині. Маю надію, що ним ми започаткуємо ряд вечорів, присвячених життю і творчості Лесі Українки, Івана Франка, Пантелеймона Куліша, Григорія Сковороди. Ми вже готуємо вечір про Симона Петлюру. Запропонував цю тему голова Асоціяції єврейсько-української дружби Яків Сусленський. Головне, що на Шевченківському вечорі було багато молодих людей. Це значить, що нам є кому передавати нашу спадщину.

На думку радника Посольства України в Ізраїлі Анатолія Маринця, такі вечори потрібні, адже вони не лише розповідають про творче життя видатних українців, а ще й дозволяють не забувати рідну мову тим, хто живе за межами України, дає можливість спілкуватися і пітримувати українські традиції. І те, що перший такий вечір в Ізраїлі було присвячено творчості Тараса Шевченка символічно, бо його слово іде від серця, а його туга за Україною зрозуміла і близька ізраїльським українцям.

На вечорі виступашть Євгенія Кієтсревська та Едуард Процкер

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Зустрічі, виставки, семінари...

ЧИКАҐО. – В Українському національному музеї перше півріччя було позначене активною працею, результатом якої стали чотири успішні виставки, зустріч науковців у переддень міжнародної конференції в Ілинойському університеті, присвяченої відзначенню 20-ліття чорнобильської трагедії, навчально-пізнавальні семінари вчителів середніх шкіл міста, прийняття делеґацій українських істориків, що займаються питаннями вивчення геноциду української нації в 1932-1933 роках, а також українських груп, що приїздять за програмою культурно-підприємницького обміну на запрошення Міжнародного туристичного центру, штабквартира якого є у Вашінґтоні, дві зустрічі з Послом України в США Олегом Шамшуром, співпраця з новим Генеральним консулом України у Чикаґо Василем Корзаченком, листування та співпраця з музеями України, сторінка власних музейних публікацій у журналах „Музеї України" та „Нова Січ".

Це далеко не повний перелік проєктів, успішно впроваджених завдяки злагодженій праці дирекції та управи музею.

Понад дві з половиною тисячів відвідувачів побували в музеї за п'ять місяців цього року. Записи у книзі відгуків залишили гості з України, Польщі, Англії, Аргентини, Росії, Австралії, Франції, Німеччини, Бразилії, Румунії, Канади, Болгарії.

„З найкращими побажаннями та подякою Українському національному музеєві в Чикаґо за відданість українській справі та величезну працю із збереження творів українського мистецтва та пам'яток історії", – це запис Посла України у США Олега Шамшура.

Три місяці мандрівна музейна експозиція перебувала у новозбудованій публічній бібліотеці міста у районі Оріял-Парку, була в головній резиденції уряду губернатора штату. Стараннями сенатора Володимира Дудича уряд Илиною призначив мільйон долярів на розвиток та під-

(Закінчення на стор. 21)

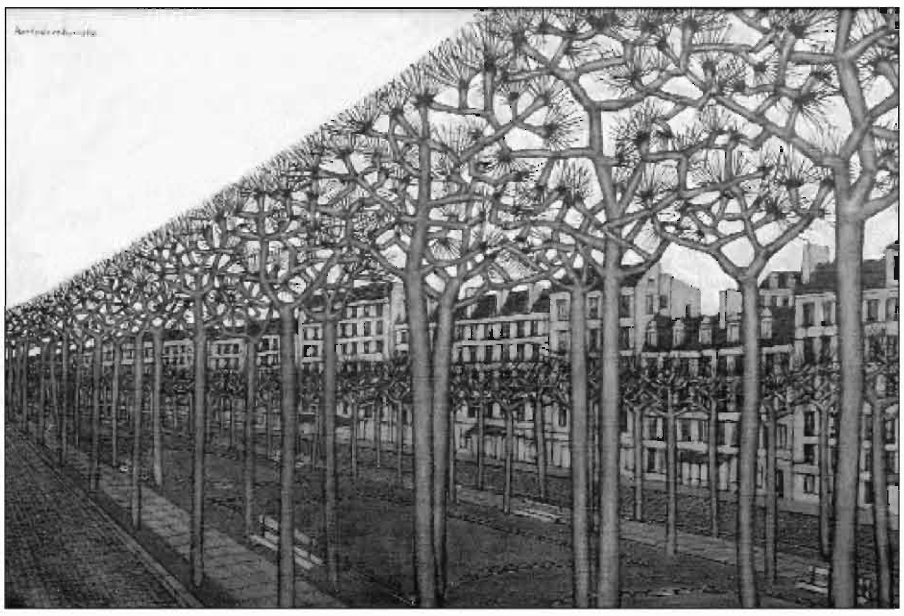
Українські історики та дослідники Голодомору 1932-33 років

Відомий мистець Михайло Коргун показує на виставці свої твори.

Вічна спадщина

У ч. 22 „Свобода" подала докладне повідомлення про виставку творів Якова Гніздовського, яка відбувається в Українському Музеї Ню-Йорку від 11 червня до 27 серпня. Тим часом з музею надійшли світлини, які вміщуємо.

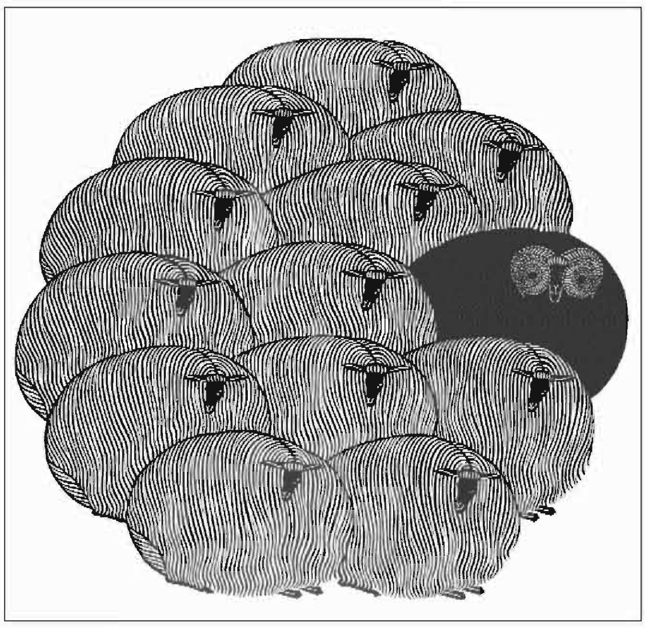
Вулиця Бретель (1957 р.).

Яків Гніздовський на виставці в Парижі в 1950-ті роки.

Адреса і телефони Українського Музею в Ню-Йорку:

222 E Sixth Street, New York
Тел.: (212) 228-0110

Отара з чорним бараном (1966 р.)

Зустрічі...

(Закінчення зі стор. 20)

тримку української культури. Музей сплатив позику на розбудову музею.

Відомий мистець Михайло Коргун, який проживає в Тексасі, показує на виставці свої твори. Ще у 1947 році Михайло Коргун брав участь у художній виставці, організованій у німецькому місті Амберзі Асоціяцією біженців при ООН. Тоді молодий майстер посів друге почесне місце. Намальовані олією пейзажі українського села передають глядачеві настрої рідної Полтавщини; тарелі, вази, скиньки вражають тонким знанням самобутности української різьби. Музей вдячний М. Коргунові за такий щедрий дар.

Не менш вагомим даром музеєві стала колекція музейних речей із збірки д-ра Юрія Подлуського. Це повні комплекти військових уніформ, головних уборів, що належали січовим стрільцям, кубанським козакам, воякам УГА та УПА, уніформа різних родів військ сучасної української армії. Вже відбулися виставки художніх полотен українських малярів – В. Кричевського, С. Борачка, О. Кульчицької, Е. Козака, М. Гарасовської-Датчишин, А. Коломийця та інших. Ці полотна були вперше показані глядачеві. Вони зберігаються у музейних фондах і їх показ викликав велику зацікавленість. Березень почався виставкою молодого мистця, випускника Львівської національної академії мистецтв Яреми Новорожкіна „Мій акваріюм". У квітні була виставка до 20-ліття трагедії в Чорнобилі. Травень порадував нас виставкою „Золото роду" з творчости династії Саєнків.

Наш музей ставить за мету популяризувати творчість талановитих українських сучасників, показувати шедеври скарбниці національної культури, розповідати про минуле, залучати молодь до глибинних джерел прабатьківської культури.

Марія Климчак

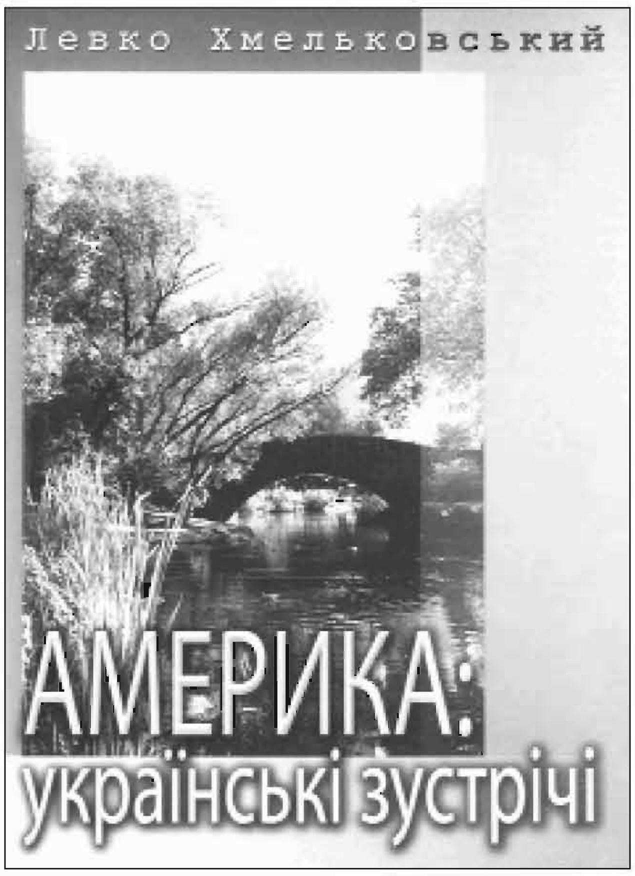
НОВІ ВИДАННЯ

Зустрічі на обох берегах океану

Сталося так, що я першою прочитала нову книжку свого колеґи Левка Хмельковського „Америка: українські зустрічі". І це тому, що львівське видавництво „Свічадо", де її випущено, надіслало авторові спершу тільки кілька книжок і одна з них дісталася мені. Автор мене не розчарував: так як і в попередніх його книжках легкість викладу, насиченість цікавими подробицями. Може щодо мови виникали деякі зауваження, але тепер уся Україна повертається до корінної своєї мови і це повернення не є легким. А Левко Хмельковський в США живе тільки десять років. І власне цей початок нового життя за океаном становить значну частину його розповідей. Незнання англійської мови, певний вік утруднювали влаштування до праці. Сортував пачки на нічному транспортері, переробляв пластикові відходи, друкував газети, робив меблі у фабриці. І скрізь опинявся поряд з доброзичливими людьми, які радили, допомагали. Треба вміти бачити і цінувати таку доброзичливість.

До книжки включені особисті спостереження у площині раніше незнаного життя. Тут і фестиваль журавлини, і суцільні імпрези першої новорічної ночі в малому містечку, і відвідання картинної ґалерії, де зберігаються полотна українця-клясика живопису, невідомого в Україні, і барвистий світ Брайтону в Ню-Йорку. Автор не розлучався з фотоапаратом і світлини доповнили його розповіді, починаючи з дуже вдалої його фотографії Центрального парку Ню-Йорку, на якій є і качечки і очерети, і хмародери.

Другу частину книжки становлять розповіді про людей, з якими випало спілкуватися в Америці. У долі кожного автор знаходить щось особливе, притаманне кожній обдарованій людині. Це і видавець оригінальної книги про церкви Богдан Полянський, і кіномистець Ярослав Кулинич, артист-педагог Ростислав Василенко, годинникар Дмитро Яременко, автомеханік Антон Гречний, ініціятор багатьох громадських справ д-р Степан Ворох, фотоаматор Лев Коленський, дослідник Голодомору Семен Старів, всебічно обдарований Володимир Васьків, мисткиня Міртала Кардиналовська, патріотка України Тетяна Симиренко, багато інших. Окрему групу становлять люди нелегкої долі, колишні в'язні комуністичного режиму - Надійка Світлична, Єпископ Павло Василик, Григорій Герчак, Анна Байляк-Карванська, Антін Княжинський та інші.

До книжки включено розділ „Відлуння з України", в якому теж є розповіді про людські долі. Мимоволі завважуєш подібність цих доль- українцям не було легко ні на чужині, ні на рідній землі. Автор розповідає про письменника Василя Захарченка, який пройшов мордовські табори, поета Петра Линовицького, якого лишили на волі, але переслідували за слово правди, талановитого лікаря Григорія Кинюка, майстра народного мистецтва Валентина Рудковського...

Між цими нарисами є публіцистичні статті, спрямовані проти брехливої комуністичної пропаґанди, яка й досі туманить голови українцям. Є тут розповіді про Український Народний Союз, Фундацію ім. І. Багряного.

Декого з тих, про кого розповідає автор, вже немає серед нас. Настав час саме цього покоління завершувати свій життєвий шлях. То, мабуть, цінність книги полягає ще й в тому, що автор зберіг для нащадків пам'ять про тих, котрі вже відійшли від нас.

Христина Ференцевич

Книжку Левка Хмельковського „Америка: українські зустрічі" можна придбати у автора за 10 дол. (без поштових послуг). Адреса: Lev Khmelkovsky, 300 Parsippany Rd., Apt. 26Q, Par-sippany, NJ 07054.

СПОРТ

У Німеччині почався Чемпіонат світу з футболу

Збірна України програла свою першу гру проти збірної Еспанії

МЮНХЕН. – Змагання за найвищу нагороду у футболі – Чашу світу почалися 9 червня на урочистій церемонії. Близько ста шістдесяти футбольних знаменитостей за 60 років змагань пройшли парадою по стадіону. Бразильський суперфутболіст Пеле, можливо, найкращий футболіст в історії, проніс Чашу чемпіонату світу на арену, поруч з ним йшла німецька супермодель Клаудія Шифер.

Президент Німеччини Горст Кьолер проголосив змагання відкритими і відразу ж почалася гра між господарями чемпіонату – збірною Німеччини та збірною Коста Ріки.

За участь у Чемпіонаті світу змагалося близько двохсот націй, лише 32 лишилися у фінальній частині. Вони гратимуть одна проти одної протягом наступного місяця на стадіонах по всій Німеччині.

Протягом наступного місяця відбудеться понад 60 змагань, за якими спостерігатимуть мільярди вболівальників у всьому світі. Офіційними гаслами чемпіонату стали „Час стати друзями" та „Німеччина – країна ідей".

Президент Федерації футболу України Григорій Суркіс офіційно повідомив, що за вихід з групи на Чемпіонаті світу збірна України одержить 3 мільйони долярів. Кожен гравець збірної одержить по 100 тисяч долярів.

Збірна України 14 червня програла свою першу гру проти збірної Еспанії. Українську збірну очолював Андрій Шевченко, але попри наявність в команді одного з найкращих гравців Европи, з перших хвилин еспанці перехопили ініціятиву і перемогли з рахунком 0-4. На 13-ій хвилині перший гoль забив з кутового Хаві Алонсо, другий та третій – на 17-ій та 48-ій хвилинах з карного і пенальті – Давід Вілья. На 80-ій хвилині Фернандо Торрес завершив атаку еспанців четвертим голем. Ця перша гра у групі „Н" відбулася у німецькому Ляйпціґу.

В Україні тисячі вболівальників дивилися за грою на площах найбільших міст України на великих телевізійних екранах.

У Києві в зв'язку з програшем української збірної з футболу збірній Еспанії прийнято рішення посилити охорону еспанського посольства для того, щоб запобігти можливим неґативним проявам з боку окремих осіб. Охорона посольства здійснювалася не лише службовцями державної служби охорони, а й бійцями внутрішніх військ України.

На прес-конференції після гри з Еспанією Олег Блохін сказав: „Я думаю, що детальніший розбір гри буде пізніше, потрібно відео дивитися. Можу сказати одне, що збірна Еспанії сьогодні перемогла заслужено. Звичайно, нас надломили два перших голі, після стандартних ударів. 2:0 відіграти в такої команди, я думаю, що перспектив в нас не було. Тим більше хочу сказати ще, що збірна Еспанії перевершила нашу команду в командному дусі в боротьбі, те що колись відрізняло нашу команду. В нас є проблеми із центральними захисниками. Гра пройшла і дала гарний привід для думок, особливо після того, як ми програли з таким рахунком. Всю провину, я звичайно, беру на себе, з хлопцями потрібно розмовляти по-іншому, значить, ми десь, щось не допрацювали.

Мене абсолютно не хвилює рахунок, а справа в тому, що сьогодні команда абсолютно не боролася на футбольному полі. Якщо подивитися, як забивався четвертий гоoль, то Пуйоль практично обіграв всю нашу команду. Це саме той настрій, завдяки якому збірна Іспанії сьогодні перемогла.

Мені потрібно готувати команду до гри із Савдійською Арабією. Маємо те, що маємо. Хочу ще сказати, що Чигринський, Мілевський і Яценко травмовані і поки відновлюються.

Так, ганебно програти 4:0. Ніколи не погравав з таким рахунком, як тренер. Ми вперше за стільки років приїхали на ЧС-2006. Ми набираємося досвіду всією командою. Хлопців ми будемо відновлювати, а для тренерів настає час аналізувати гру. Я не принижую заслуги еспанців. Ми постійно намагалися закинути м'яч на Шевченка та Вороніна. У нас не тримався м`яч. Ми не встигали переходити із захисту в атаку. Ми завжди створювали собі головний біль. Ми грали, напевно, як найгірша команда в Європі".

Футболісти Чикаґо – переможці турніру „Чаша Великих Озер"

Команда „Леви" – переможець турніру

ЧИКАҐО. – У жовтні минулого року виповнилося пів століття, відколи на теренах Північної Америки діє Українська спортова централя Америки та Канади (УСЦАК), під крилом якої 10 років тому було розпочато футбольні змагання за чашу Великих Озер. Цього року представники українських спортивних клюбів США та Канади протягом двох днів на спортивному комплексі „PNA Camp" у Йорквілі змагалися у двох вікових категоріях. У відкритому турнірі, тобто змаганні перших команд у групі „А" грали команди „Україна" (Бафало), СУМ (Клівленд), „Черник" (Дітройт) та „Леви" (Чикаґо). У групі „Б" змагалися „Говерла" (Дітройт), „Карпати" (Торонто), „Крила" та „Україна" (Чикаґо). У змаганні ветеранів брали участь 5 команд: місцеві команди „Леви" та „Україна", гості з Клівленду – команда „Львів", та дві команди з Торонто – „Україна" та „Карпати".

Українсько-американська федеральна кредитова спілка „Самопоміч" була генеральним спонзором турніру.

У фіналі доля звела дві команди з Чикаґо – „Леви" та „Україна". Гра була дуже цікавою. Долю вирішив єдиний м'яч „Левів". Футболісти „України" мали чудову нагоду відігратися з карного, але поєдинок виграв воротар Олег Береський. „Леви" вчетверте за останні п'ять років здобули Чашу Великих Озер серед ветеранів. У фінальній грі відкритого турніру долю головної нагороди вирішив єдиний голь футболістів „Крил", проведений у ворота „України" з карного.

На запрошення організаторів турніру на змагання завітав Генеральний консул України в Чикаґо Василь Корзаченко з дружиною Ольгою. Нагороджуючи переможців, він зауважив, що у такому змаганні немає переможених, а лише переможці. На думку Генерального консула такі спортивні заходи служать згуртуванню українців діяспори.

Організатори подбали також про нагороди для найкращих гравців в обох турнірах. Серед ветеранів найбільше м'ячів – сім – „настріляв" Дмитро Герасимович. Найкращим гравцем турніру ветеранів було названо Володимира Дубешка – обидва з команди „Леви". У відкритому турнірі найкращим бомбардиром став Владислав Франко, в активі котрого 6 забитих м'ячів, а найкращим гравцем турніру назвали воротаря команди переможців Юрка Петраша.

Володимир Павелчак

Коректа листи жертводавців Філядельфії на Український Католицький Університет у Львові

Senyk, Bohdan and Chrystia in Memory of Rev. Mitr. Myroslaw Charyna	2,000 дол.
Providence Ass'n. Philadelphia Branches	100 дол.
Horajeckyj Askold	100 дол.
Horajeckyj Jura	100 дол.

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього
дня 8 червня 2006 р. на 103-му році життя
відійшов від нас в Історію

св. п.

академік

маестро МИКОЛА ФІЛАРЕТОВИЧ
КОЛЕССА

відомий композитор-новатор модерного напрямку Західньої України,
визначний хоровий, симфонічний та оперний диригент, творець
Львівської школи диригентів, заслужений педагог, викладач Вищого
Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові, з 1940 професор
Львівської консерваторії, в роках 1953 – 1965 її ректор.

Лавреат Державної Премії ім. Т. Шевченка (1983)

Вічна Йому пам'ять!

Дирекція Українського Музичного
Інституту Америки, Інк.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
в АМЕРИЦІ

ділиться сумною вісткою
з членами НТШ-А й українською громадою,
що 8 червня 2006 р. у Львові на 103-му році життя
відійшов у вічність

СВ. П.

МИКОЛА КОЛЕССА

дійсний член НТШ-А, академік, професор,
композитор, музикознавець і диригент

Вічна Йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці
висловлює найщиріші співчуття
родині Покійного,
Президії і членству НТШ в Україні.

З великим смутком повідомляємо родину,
приятелів і знайомих, що 7 червня 2006 р. з волі
Всевишнього відійшов на вічний спочинок наш
найдорожчий і невіджалуваний МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

СВ. П.

СИМЕОН КОЛОДІЙ

нар. 17 травня 1924 року в селі Воля Сотківська,
Мистецький район, Львівська обл.

ПАНАХИДА була відправлена 11 червня 2006 р. у Kutch Funeral Home, Trenton, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 12 червня 2006 р., в Українській католицькій церкві св. Йосафата в Трентоні, Н.Й. а відтак на цвинтарі св. Марії у Трентоні, Н. Дж.

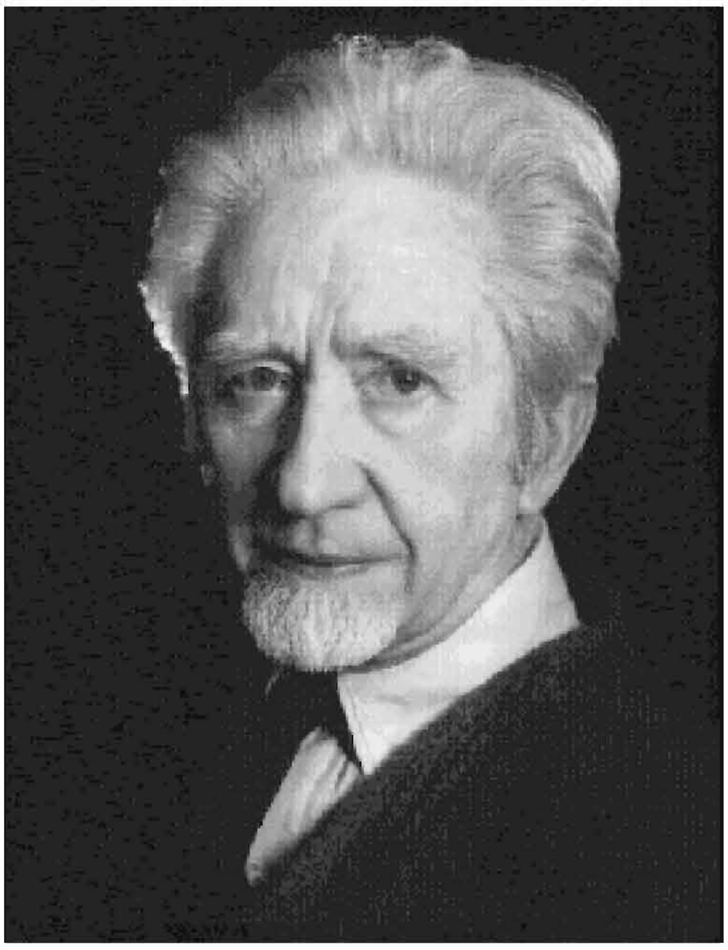
Горем прибиті:
дружина – МАРІЯ з дому СОЛОВЕЙ
сини – ВОЛОДИМИР з дружиною КАТРУСЕЮ
– ЯРОСЛАВ з дружиною МАРУСЕЮ
внуки – МИХАЙЛО і СТЕФАН
брат – МИХАЙЛО з родиною в Україні
кузинка – АННА ДАДЕРКО з родиною
та ближча і дальша родина в Америці і Україні

Вічна Йому пам'ять!

Родина просить складати пожертви на Українську Католицьку Церкву св. Йосафата, St. Josephat Ukrainian Catholic Church, 160 Deutz Ave., Trenton, NJ 08611.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

З безмежною тугою повідомляємо
дорогу українську діяспору
про відхід у вічність на 103-му році життя
8-го червня 2006 року
нашого найдорожчого
БАТЬКА, ДІДУНЯ і ПРАДІДУНЯ

Патріярха Української Музики,
видатного композитора,
дириґента і педагога, засновника
Української дириґентської школи,
громадсько-культурного діяча, відзначеного
Президентом України найвищою
державною нагородою „Герой України",
орденом Ярослава Мудрого й багатьма іншими
високими нагородами, академіка, професора

СВ. П.

МИКОЛИ
КОЛЕССИ

В глибокому смутку

доньки КСЕНІЯ, ХАРИТИНА і СОЛОМІЯ
внуки АДРІЯН, ОРЕСТ, ГАЛИНА, ЯРЕМА,
ОЛЕКСАНДЕР, АННА, ПАВЛО, МАРІЯ
і правнуки ЮРІЙ, АНДРІЙ та ОЛЕКСАНДЕР.

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 5 червня 2006 р. в Skippack, PA на 98-му році життя відійшла у Божу вічність наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ, СЕСТРА і ТЕТА

св. п.

АНАСТАЗІЯ КАВОЧКА

з дому БАРНА

нар. 26 липня 1907 р. в Завадці-Романівській, Лемківщина.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в українській греко-католицькій церкві свв. Петра і Павла в Bridgeport, Pennsylvania в суботу, 10 червня 2006 р., о год. 10:30 ранку, а відтак на церковному цвинтарі.

У глибокому смутку залишилися:

доньки – МАРІЯ КЛЮКА із чоловіком ЯРОСЛАВОМ
– ОЛЬГА КУХТА із чоловіком МИХАЙЛОМ
внуки – ЯРОСЛАВ з дружиною ДЖЕНІ
– ОЛЬГА з чоловіком КАРЛОМ
– ЕРИК з дружиною НАТАЛЕЮ
правнуки – КРИСТОФЕР, АЛЕКСА, СТЕФАНІЯ, ДЕРЕК, АНДРІЙ, ЛІЛІЯ, ОЛЕКСАНДР
та ближча і дальша родина в Америці та Україні.

Вічна Їй пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що в понеділок, 5 червня 2006 р. відійшла у вічність наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ І СЕСТРА

св. п.

ІВАННА КОЗЮПА

з дому ВІТЮК

нар. 21 листопада 1926 р. в селі Денисів, Тернопільська область, Україна.

ПАРАСТАС був відправлений в середу, 7 червня 2006 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 8 червня 2006 р. в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а відтак на українському цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишилися у смутку:

чоловік – МИКОЛА
син – ЙОСИФ ІГОР з дружиною ГАЛИНОЮ
внуки – МИКОЛА
– ВАСИЛЬ
– КАТЕРИНА
– ОЛЕКСАНДЕР
син – МИХАЙЛО з дружиною АННОЮ
внуки – ТАТЯНА
– ДАНИЛО
брати і сестри – ІВАН ВІТЮК з родиною
– БОГДАН ВІТЮК з родиною
– ОЛЯ ГАВРИЛЮК з родиною
– МИРОН ВІТЮК з родиною

Вічна її пам'ять!

Замість квітів можна складати пожертви на Українсько-Американський Культурний Центр у Випані і висилати на адресу: UACCNJ, c/o Michael Kozlupa, 26 Summit Ave., Cedar Knolls, NJ 07927.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

св. п.

інж. ВОЛОДИМИРА ЛЕВИЦЬКОГО

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ

24 червня 2006 р.

в українських католицьких церквах:

- Успення Пресвятої Богородиці в Монтреалі, Квеб., о год. 8-ій ранку;
- св. Василія Великого в Монтреалі, Квеб., о год. 9-ій ранку;
- Пресвятої Тройці в Кергонксоні, Н.Й., о год. 9-ій ранку;
- св. Івана Хрестителя в Гантері, Н.Й., о год. 10-ій ранку;
- свв. Володимира і Ольги в Чикаго, Іл., о год. 9-ій ранку. Після Служби Божої відбудеться тризна в Культурному Центрі;
- в каплиці семінарії св. Василія Великого у Стемфорді, Кон. о год. 9-ій ранку.

Про молитви за душу Покійного просить родина.

СВ. П.

д-р ЕВГЕН ПЕРЕЙМА

XII.10.1916–IV.22.2006

Вічна Йому пам'ять!

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Висилаючи посмертні оголошення, просимо подавати числа своїх телефонів.

Оголошення можуть бути оплачені кредитовими картками:
VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО Т. ОПАЛКА член 63 Відд. УНС Т-ва „Січ" у Ford City, PA. Помер 1 травня 2006 р. на 85-му році життя. Нар. в 1920 р. Членом УНС став в 1942 р. Залишив у глибокому смутку сина Михайла, дочок Луіс і Джанет. Похорон відбувся 5 травня 2006 р. на Lawn Haven Burial Estate в Kittanning, PA.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ДОВНІЙ член 306 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ" в Mahanoy City ПА. Померла 13 квітня 2006 р. на 85-му році життя. Нар. в 1921 р. в Ashland, PA. Членом УНС стала в 1961 р. Залишила в глибокому смутку сина Patrika Downey, Mary Kay Hannock, Marie Flaherty, Joseph Downey. Похорон відбувся 19 квітня 2006 р. на цвинтарі St. Canicos в Mahanoy City PA.

Вічна Їй пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ МАЙБРОДА член 173 Відд. УНС Т-ва св. Володимира у Вілмінгтон, Дел. Помер 2 травня 2006 р. на 82-му році життя. Нар. в 1924 р. в Новій Ставці, Радехів, Україна. Членом УНС став у 1956 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію, сина Юрія, внуків, приятелів в Америці та Україні. Похорон відбувся 5 травня 2006 р. на катедральному цвинтарі у Вілмінгтоні, Дел.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

У смутку повідомляємо, що 27 травня 2006 р. відійшов у вічність на 90-му році життя видатний челіст

СВ. П.

ГРИГОРІЙ БЕМКО

нар. 7 лютого 1916 р.

Батьки Покійного Текля Ратушинська і Стефан Бемко прибули до США з Токи, Тернопільської обл., Україна. Григорій народився в Ню-Йорку, студіював в Juilliard School of Music in New York. Під час Другої світової війни був пілотом у 9 загоні в американському летунстві. Григорій разом зі своєю дружиною Yoshiko, концертовою піяністкою, виступали багато разів в Европі і Америці. У багатьох концертах були включені українські твори, такі як „Ой не ходи Грицю...". У 1989 р. разом зі своєю дружиною заснували Товариство „Lake San Marcos Chamber Music Society", де багато видатних українських артистів, такі як Микола Сук чи Наталія Хома виконували свої твори.

В пам'ять Покійного Григорія можна складати пожертви на „Lake San Marcos Chamber Music Society" і висилати на c/o 6035 Piros Way, Oceanside, CA 92056.

В 4-ту НЕВИМОВНО СУМНУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої найдорожчої ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБЦІ

СВ. П.

ІРЕНИ МОЦЮК

з дому ГРОХ

яка відійшла від нас у вічність 4 червня 2002 р.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

була відслужена 3 червня 2006 р.
в церкві св. Михаїла, 21 Shonnard Place, Yonkers, NY 10703

Вічна її пам'ять!

Чоловік ЯРОСЛАВ, дочки ДАРКА і НАТАЛКА.

Просимо молитися за душу покійної Ірени.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРІВ В АМЕРИЦІ ділиться сумною віскою з приятелями та знайомими, що 17 травня 2006 р. на 86-му році життя відійшов у вічність

СВ. П.

д-р ветеринарії БОГДАН КМІЦИКЕВИЧ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 22 травня 2006 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Сиракюзах.

Вічна Йому пам'ять!

Родині Покійного і його дітям складаємо щире співчуття.

УПРАВА ОУВЛ

Ділимося сумною вісткою, що у четвер, 18 травня 2006 р. відійшов у вічність на 87-му році життя

СВ. П.

ВОЛОДИМИР СЕМЕНЮК

ПАНАХИДА відбулася у вівторок 23 травня о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 24 травня, в українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку, а опісля на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Залишені у смутку:

дружина – СТАНІСЛАВА
сини – РОМАН
– ІГОР
та ближча і дальша родина в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

мгр. ВАСИЛЯ-ЮРІЯ СТЕЦЯ

незабутнього приятеля і визначного провідника Української Студентської Громади при університеті в Ерлянґен в роках 1946 – 1949 пересилаємо 500 дол. на Український Католицький Університет у Львові.

Дружині і доні складаємо найщиріші вислови співчуття.

ЯРОСЛАВА СЛИЖ і ЯРОСЛАВ ПАНЧУКИ

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
дорогого, незабутнього
СИНА і БРАТА

СВ. П.

ОЛЕГА РОМАНА КУЗЬМИ

та

У 29-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
дорогого і невіджалуваного
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУНЯ та ПРАДІДУНЯ

СВ. П.

ВАСИЛЯ КУЗЬМИ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ

в понеділок, 19 червня 2006 р., о год. 8 ранку
в українських греко-католицьких церквах:

- в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н.Й.
- в Катедрі св. Юра у Львові
- в старій церковці у Глинянах – Замістя

Про молитви за спокій душ Покійних просять:
дружина і мама НАДІЯ КУЗЬМА з родиною

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
моєї дорогої ДРУЖИНИ і ПОДРУГИ по зброї

СВ. П.

МАРІЇ-КАЛИНИ КУЛЬЧИЦЬКОЇ

(6 березня 1923 – 17 червня 2005 р.)

були відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

16 червня 2006 р.

в церквах:

- св. Архистратига Михаїла в Йонкерсі, Н.Й.
- св. Апостола Андрія Первозваного в Кембел Гол, Н.Й.
- Пресвятої Покрови, Самбір – Україна.

Про молитви за душу Покійної просять:

Володимир – чоловік
сестра Оленка і племінниця Леся.

Складаємо ще раз найсердечнішу подяку всім друзям та приятелям за молитви, вислови співчуття, квіти участь у похоронних відправах за пожертви на церкву, Служби Божі та щедрі датки на „Літопис УПА".

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*